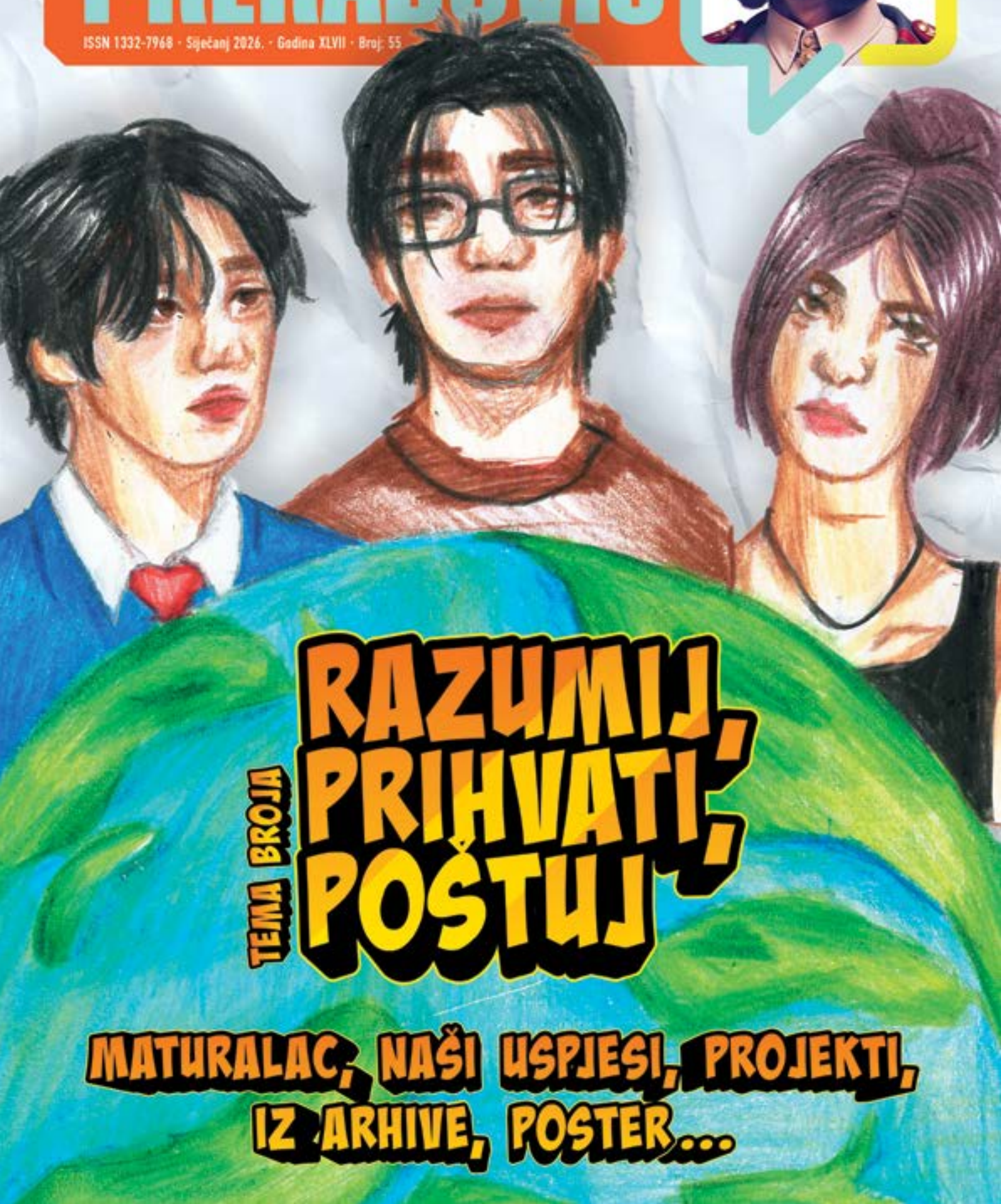

PRERADOVIĆ

List Osnovne škole Petra Preradovića Pitomača

ISSN 1332-7968 · Siječanj 2026. · Godina XLVII · Broj: 55

TEMA BROJA
**RAZUMIJ,
PRIHVATI,
POŠTUJ**

**MATURALAC, NAŠI USPJESI, PROJEKTI,
IZ ARHIVE, POSTER...**

UVODNIK	3	GOSTOVANJA	48
TEMA BROJA	4	IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE	52
NAŠI USPJESI	22	PUTOPIŠNA REPORTAŽA	54
DOGAĐAJNICA	27	MATURALAC	56
LANGUAGE FOCUS	34	DNEVNIK PUTOVANJA	59
IZ AHRIVE	36	IZ NAŠEG FOTOALBUMA	63
CRTICE S PODRUČJA	38	EKO KUTAK	64
OBILJEŽILI SMO...	43	KISTOM I PEROM	66
PROJEKTI	44	ZABAVNE STRANICE	70

Impresum

List učenika Osnovne škole Petra Preradovića
Pitomača

Godina: XLVII

Broj: 55

Izdavač:

OŠ Petra Preradovića Pitomača

Trg kralja Tomislava 9

33405 Pitomača

Tel/fax: 033 801 023

os-pitomaca-tajnistvo@vt.t-com.hr

Za izdavača:

Igor Maresić,
prof. fizike i kemije, ravnatelj

Odgovorna urednica: Sanja Koletić,
prof. hrvatskog jezika i književnosti

Glavni urednici:

Roko Tkalčec, 6. e i Erik Tratnjak, 6. e

Redakcija školskog lista: Nicol Ivaković, Dora

Smiljenić, Elvira Tudić (6. d); Marta Osmanović
(6. e); Elena Brdar, Dorothea Majetić,
Tea Počerek (8. d); Elena Dudašić, Tea Tkalčec (8. e)

Suradnici: Sanja Jergović-Lesić, psihologinja,
Kristina Lukić-Drmenčić, pedagoginja, Ksenija
Grudić-Kukavica, knjižničarka

Lektura: Ana Held, mag. philol. croat., Kristina
Prtenjača, mag. educ. philol. croat.

Fotografije: Foto Begović, učiteljice predmetne i
razredne nastave, redakcija školskog lista

Naslovnica: Ella Martinušić, 8. e

Zadnja stranica: Ella Martinušić, 8. e

Grafičko oblikovanje i tisak:

Printmedia d.o.o.

Vinkovačka cesta 19 · 33000 Virovitica

printmedia.hr

Naklada: 450 kom

Novi Preradović – list koji raste s nama

S velikim zadovoljstvom predstavljamo vam novi broj našeg školskog lista Preradović – bogatiji, zanimljiviji i raznolikiji nego ikad. Vrijedni članovi Novinarske grupe marljivo su radili tijekom cijele godine kako bi vam donijeli sadržaje u kojima ćete uživati, otkrivati i možda naučiti ponešto novo. Odabrali smo najuzbudljivije teme kako bismo vam približili život naše škole, učenika i cijele nastavne godine.

Ovaj broj posvetili smo temi koja je danas važnija nego ikada – toleranciji. Škola je mjesto na kojem provodimo velik dio života, okruženi različitim ljudima, mišljenjima, navikama i kulturama. Upravo zato svaki dan učimo kako biti strpljivi, otvoreni i puni razumijevanja jedni prema drugima. Tolerancija znači slušati, poštovati i prihvatiti da nismo svi isti – i u tome je naša ljepota. Kada se međusobno uvažavamo, gradimo školu u kojoj se svatko može osjećati sigurno, dobrodošlo i voljeno.

Stranicama novog broja vodimo vas kroz brojne uspjehe i doživljaje naših učenika. Sudjelovali smo na natjecanjima, organizirali razna događanja, zabilježili zanimljive trenutke iz naše matične škole i naših područnih škola. Osmaši su nam ispričali dogodovštine s maturalca, a donosimo vam i izbor najboljih učenika kroz nekoliko generacija, kao podsjetnik da se trud i rad uvijek isplate.

Roko Tkalčec i Erik Tratnjak

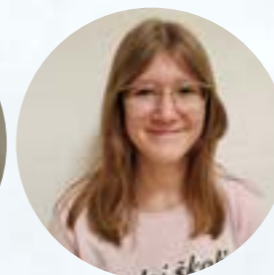
Uz to, u ovom broju pronaći ćete i novosti iz školske knjižnice i zabavni kutak za one koji vole kvizove, igre te izazove. A kao posebno iznenađenje i zahvalu našim čitateljima, na dar smo vam pripremili poster osmaša i prvašića.

Nadamo se da će svatko pronaći nešto za sebe, bilo da volite priče, intervju, kronike događaja ili jednostavno volite prelistati stranice i prepustiti se školskim uspomena. Sve što držite u rukama rezultat je truda cijelog našeg tima – vrijednih učenika i njihove mentorice.

Dragi naši čitatelji, želimo vam ugodno čitanje, listanje i istraživanje vašeg i našeg Preradovića!

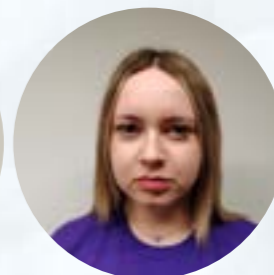
Dora

Dorothea

Elena B.

Elena D.

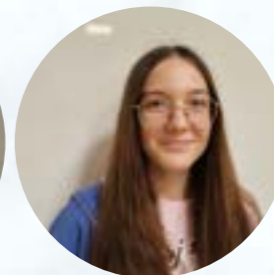
Elvira

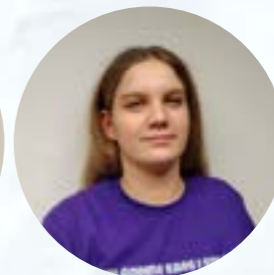
Marta

Nicol

Tea P.

Tea T.

Razgovor s Igorom Maresićem, ravnateljem Osnovne škole Petra Preradovića Pitomača

Škola treba biti pozitivno mjesto za djecu

TOLERANCIJA

Igor Maresić, ravnatelj

U današnjem društvu, obilježenom različitostima i sve češćim izazovima u međuljudskim odnosima, tolerancija zauzima važno mjesto u odgojno-obrazovnom sustavu. Škola, kao prostor učenja, odrastanja i oblikovanja vrijednosti, ima ključnu ulogu u razvijanju međusobnog poštovanja i razumijevanja među učenicima. U razgovoru s ravnateljem škole doznale smo što za njega osobno znači tolerancija, na koje načine škola aktivno potiče tolerantno ponašanje te s kojim se izazovima susreće u njezinu promicanju u svakodnevnom školskom okruženju.

globalizacije više izloženi različitim kulturama, religijama i životnim stilovima nego prethodne generacije što može potaknuti razumijevanje i prihvaćanje. Također, mnogi školski programi uključuju teme o raznolikosti i borbi protiv diskriminacije što učenicima pruža alate za razvoj tolerantnijih stavova. S druge strane, postoje i argumenti koji sugeriraju da netolerancija i dalje postoji, a posebno je vidljiva u govoru mržnje.

» **Na koje načine škola potiče toleranciju i međusobno uvažavanje učenika?**

Škola potiče toleranciju i međusobno uvažavanje učenika kroz niz integriranih pristupa, preventivnih programa, posebnih projekata i svakodnevnih nastavnih metoda. Ovi naporu usmjereni su na razvoj socijalnih vještina, empatije i razumijevanja različitosti. Škola provodi radionice povodom Međunarodnog dana tolerancije. Tu su i brojni projekti poput Dana ružičastih majica te posebne radionice, razgovori i kreativne aktivnosti.

» **Kako škola reagira na primjere netolerancije među učenicima?**

Škole najčešće primjenjuju višestruki pristup koji uključuje

prevenciju, intervenciju i edukaciju kroz jasne pravilnike i nultu toleranciju na nasilje. Većina škola ima stroga pravila ponašanja koja zabranjuju diskriminaciju, maltretiranje i netoleranciju. Kršenje ovih pravila rezultira disciplinskim mjerama. Psiholozi, pedagozi i savjetnici dostupni su učenicima koji su žrtve netolerancije, ali i onima koji pokazuju netolerantno ponašanje, kako bi im pružili potrebnu podršku i smjernice.

» **Kako uloga učitelja doprinosi stvaranju tolerantnog okruženja?**

Učitelji su uzor učenicima. Njihovo vlastito pokazivanje poštovanja, otvorenosti i pravednosti prema svima, bez obzira na razlike, postavlja standarde za cijelu školsku zajednicu. Dosljedna i pravedna primjena pravila protiv diskriminacije, nasilja i maltretiranja osigurava da se svi učenici osjećaju sigurno i zaštićeno. Ova pravila šalju jasnu poruku da netolerancija nije prihvatljiva. Surađujući s roditeljima i širom zajednicom, škola može proširiti poruku tolerancije i osigurati dosljednu podršku tim vrijednostima izvan školskih zidova.

» **Što za Vas znači tolerancija i koliko je važna u školskom okruženju?**

Tolerancija se općenito odnosi na prihvaćanje i poštovanje različitosti – bilo da se radi o mišljenjima, uvjerenjima, kulturama, religijama, sposobnostima ili identitetima. Ne znači slaganje sa svime, već priznavanje prava drugima da budu svoji i da žive u skladu sa svojim uvjerenjima sve dok time ne štete drugima. Tolerancija je izuzetno važna u školi jer stvara sigurnije okruženje u kojem se svaki učenik osjeća cijenjeno i prihvaćeno bez straha od diskriminacije i maltretiranja. Ukratko, tolerancija je temelj na kojem se gradi poštovanje, razumijevanje i miran suživot u školskoj zajednici i šire.

» **Mislite li da su učenici danas tolerantniji nego prije?**

Ne postoji jednostavan odgovor na ovo pitanje jer se tolerancija razlikuje od škole do škole, od kulture do kulture, od pojedinca do pojedinca. Današnji učenici su putem interneta, medija i

» **Koji su najveći izazovi u promicanju tolerancije među učenicima?**

Učenici često dolaze u školu s već usvojenim predrasudama i stereotipima iz svojih obiteljskih i društvenih sredina što može otežati prihvaćanje različitosti. Društveni mediji mogu širiti dezinformacije i jačati predrasude. Želja za pripadanjem određenoj vršnjačkoj grupi može navesti učenike da se prilagode dominantnim stavovima te grupe, čak i ako su ti stavovi netolerantni, kako bi izbjegli odbacivanje.

» **Što biste poručili učenicima i roditeljima o važnosti tolerancije u školi i svakodnevnom životu?**

Učenici, škola je mjesto gdje učite ne samo činjenice i vještine, već i kako živjeti i surađivati s drugima. Biti tolerantan znači biti otvorenog uma, slušati druge, rješavati sukobe razgovorom umjesto svađom te stvarati okruženje u kojem se svatko osjeća sigurno i prihvaćeno.

Roditelji, vi ste prvi i najvažniji uzor svojoj djeci. Razgovarajte s djecom o važnosti prihvaćanja, empatije i suosjećanja. Potaknite ih da se druže s vršnjacima koji ne izgledaju ili ne razmišljaju poput njih te naglasite da svaka osoba zaslužuje dostojanstvo i poštovanje. Zajedničkim radom možemo osigurati da škola bude pozitivno i sigurno mjesto za svu djecu.

Intervju vodile: Nicol Ivaković i Dora Smiljanić, 6. d
Foto: Ana Held, učiteljica hrvatskog jezika

Citati poznatih osoba o toleranciji

„Mir ne možemo održati silom, već razumijevanjem.“

[Albert Einstein]

„Nitho se ne rađa mržeći druge. Ljudi uče mrziti, ali mogu naučiti voljeti.“

[Nelson Mandela]

„Budi ljubazan had god možeš. A uvijek možeš.“

[Dalaj Lama]

„Snaga nije u nasilju, nego u razumijevanju.“

[Mahatma Gandhi]

„Čovjek samo srcem dobro vidi.“

[Antoine de Saint-Exupéry]

„Mrah ne može otjerati mrah – samo svjetlo to može.“

[Martin Luther King]

Prikupio: Erik Tratnjak, 6. e

Slavica Koren, učiteljica razredne nastave

„Učenici su danas, nažalost, manje tolerantni nego prijašnje generacije. Glavni razlog tome je izostanak razvijenih komunikacijskih vještina što dovodi do nesporazuma, neprihvatanja i teškoća u međusobnom razumijevanju. Živimo u vremenu brzih promjena i digitalne komunikacije što često otežava razvijanje empatije i sposobnosti slušanja drugih. Iako su djeca danas informiranija, to ne znači da su i emocionalno pismenija. Upravo suprotno, emocionalna zrelost često zaostaje, a to se odražava i na stupanj tolerancije.“

Ivana Mijok, učiteljica povijesti i geografije

„Današnji učenici odrastaju u svijetu punom različitosti što im ponekad pomaže da budu otvoreniji. Ipak, istovremeno su izloženi velikom broju informacija i komentara na internetu koji mogu poticati netoleranciju. Na netolerantno ponašanje reagiram odmah i smireno. Najprije razgovaram s učenicima kako bi shvatili zašto je takvo ponašanje neprihvatljivo. Važno mi je da učenici razumiju posljedice svojih riječi i postupaka.“

Martina Smolčić, učiteljica hrvatskog jezika

„Kao učiteljica nastojim i sama biti model tolerancije - svojim ponašanjem, tonom glasa i načinom ophođenja. Često razgovaram s učenicima o tome kako riječi mogu povrijediti, ali i ohrabriti. Kroz čitanje priča, pjesama i razgovor o likovima potičem učenike da razumiju tuđe osjećaje i različita mišljenja. Učim učenike da se izražavaju pristojno i s poštovanjem.“

Božica Čop, učiteljica matematike

„Tolerancija je temelj dobrih odnosa u razredu. Kada se učenici osjećaju prihvaćeno, lakše sudjeluju u radu i slobodnije izražavaju svoje mišljenje. Na satu razrednika često s učenicima razgovaram o važnosti međusobnog poštovanja i razumijevanja. Potičem učenike da slušaju jedni druge i uvažavaju različita mišljenja. Sukobe rješavam razgovorom i naglašavam da se svi problemi mogu riješiti mirnim putem i dogovorom.“

Mario Rengel, učitelj tjelesne i zdravstvene kulture

„Na satu Tjelesne i zdravstvene kulture često vidim koliko su tolerancija i poštovanje važni u timskom radu. Učenike učim da prihvate različite sposobnosti svojih prijatelja i da bodre jedni druge, a ne da se rugaju ili isključuju. Smatram da je važno naučiti kako pobijediti i izgubiti na pošten način. Tjelesni odgoj je prilika da učenici kroz igru nauče suradnju, poštovanje i razumijevanje.“

Mišel Vitković, učiteljica prirode i biologije

„Jedan je od najvećih izazova u radu s učenicima, kada je riječ o toleranciji, utjecaj društvenih mreža i interneta. Učenici često preuzimaju obrasce ponašanja koje tamo vide. Često nisu svjesni da njihove riječi mogu povrijediti druge. Zato je važno stalno razgovarati i osvještavati takve situacije. Smatram da škola sustavno radi na promicanju tolerancije, više nego ikad prije. No ona sama ne može nositi sav teret odgoja. Potrebno je ojačati povezanost s obiteljima, jer djeca najviše uče promatrajući svoje bližnje.“

Što je to tolerancija?

Učenici 2. a razreda razmišljali su o tome što za njih znači tolerancija. Svatko je imao svoju ideju:

Dorian Pošta
„Tolerancija je WC, toalet, mjesto koje svi trebamo.“

Eva Grgačić
„Tolerancija je kad je netko dobar prema tebi i pomaže ti.“

Franka Presečan
„To je kad si pristojan u razredu i slušaš druge.“

Hanna Mihoković
„Tolerancija je internetska mreža koja spaja ljude.“

Nick Karas
„To je pristojnost i lijepo ponašanje prema drugima.“

Nora Crnec
„Tolerancija je kad nešto naučiš i onda to znaš podijeliti s drugima.“

Sofija Mlinar
„To je kad je nešto teško, ali se trudimo i ne odustajemo.“

Tesa Tomrlin
„Tolerancija je znanje i učenje novih stvari.“

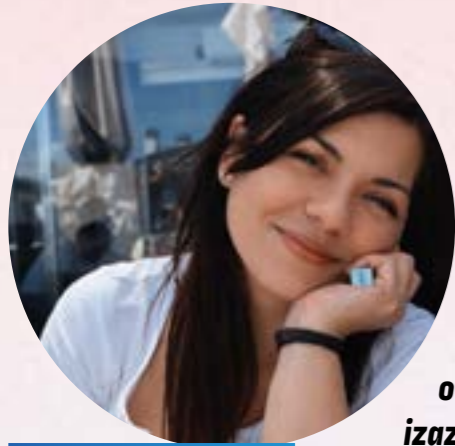
Djeca toleranciju vide na različite načine - baš kao što smo i mi svi različiti.

Anketu proveli: Erik Tratnjak, 6. e i Roko Tkalčec, 6. e
Foto: Ana Held, učiteljica hrvatskog jezika

Vedrana Šajn: Glas manjina na frekvencijama Vedrog radija

LJEPOTA JE U RAZLIČITOSTI

Vedrana Šajn, Romkinja iz Pitomače

Upoznati drugoga znači učiti razumjeti i prihvaćati različitosti. Upravo takvu poruku učenici su dobili kroz susret s Vedranom Šajnom, Romkinjom iz Pitomače i osnivačicom Vedrog radija koji povezuje ljude i daje glas nacionalnim manjinama u Hrvatskoj. Kroz ovaj intervju, saznat ćete kako je nastala ideja o radiju, s kojim se izazovima suočavala na svom putu te što ju motivira da i dalje širi vedrinu, kako svojim imenom, tako i svojim radom.

Od školskih klupa do medijskog etera

» **Kako biste opisali svoje djetinjstvo u Pitomači i prvi susret s predrasudama?**

Odrasla sam u maloj romskoj obitelji u Pitomači kao jedinica, u Ulici braće Radić koja je poznata kao mjesto gdje žive Romi. Moje djetinjstvo i školovanje bilo je zanimljivo jer, kao djeca, nismo bili svjesni predrasuda koje postoje u društvu. Odrasli smo bez opterećenja, fokusirani na igru i učenje.

Razgovor o predrasudama u učionici.

» **Jeste li tijekom školovanja osjećali podršku okoline ili ste se morali sami nositi s izazovima?**

Prijateljstva iz osnovne škole i dalje traju. Kada se prisjetim školskih dana, najvažnije mi je da smo svi bili isti bez obzira na različitosti. Umjesto predrasuda, doživljavala sam podršku i prihvaćanje. Međutim, pravi izazovi počeli su nakon školovanja kada sam tražila

posao. Tada su me predrasude usporile na mom putu. Neki su me ljudi odmah svrstali u određene kategorije zbog mog podrijetla bez prilike za dokazivanje. To je utjecalo i na moje obrazovanje. Još uvijek nisam završila fakultet, iako je to i dalje jedan od mojih ciljeva. Unatoč svemu, takva iskustva su me ojačala i motivirala da kroz svoj rad mijenjam percepciju drugih.

» **Što Vas je potaknulo da zakoračite u medijski svijet i osnujete Vedri radio?**

Iskreno, nikad nisam zamišljala da ću postati radijska voditeljica, ali svidjele su mi se slušalice, mikrofoni, mikseta i ta čarolija prijenosa emocija kroz zvuk. Kako sam zavljela ovaj posao? Slučajno! Pridružila sam se lokalnom radiju u Pitomači i to iskustvo me potpuno osvojilo. Kako sam deklarirana pripadnica romske

manjine, počela sam voditi emisije vezane uz manjinske zajednice što me dodatno motiviralo da proširim svoje znanje i povežem se s ljudima. Tako je nastala ideja o vlastitom radiju – mjestu gdje se mogu slušati priče koje često ostaju neispričane. Želja mi je bila stvoriti nešto novo, drugačije, ali opet zanimljivo i blisko ljudima.

Razbijanje stereotipa kroz zvučne valove

» **Koje su glavne teme i poruke koje želite prenijeti kroz svoj rad?**

Cilj mi je promovirati ljepotu različitosti. Želim predstaviti običaje manjina, njihov jezik, kulturu, gastronomiju i životne priče. Uz Vedri radio osnovana je i romska udruga „Munhro ilo“ što u prijevodu znači „Moje srce“. Trudim se putem različitih događaja, uskrasnih i božićnih običaja, približiti tradiciju, glazbu, kulturu te nošnje nacionalnih manjina. Nastojim uključiti sve generacije kroz razne tematske emisije i manifestacije poput „Festivala nacionalnih manjina“.

Vedrana je približila učenicima romsku kulturu i važnost tolerancije.

» **Na koji način Vedri radio utječe na zajednice kojima je namijenjen? Imate li povratne informacije od slušatelja?**

Vedri radio ima snažan utjecaj jer daje glas onima koji se često ne

čuju. Kroz naše emisije povezujemo različite zajednice, ističemo običaje, priče i izazove s kojima se manjine suočavaju. Povratne informacije su pozitivne, ljudi se prepoznaju u pričama koje dijelimo, osjećaju se viđenima i cijenjenima. Posebno mi je drago kada slušatelji, bez obzira na nacionalnu pripadnost, kažu da su kroz moj radio naučili nešto novo i razvili razumijevanje prema drugima.

Osobni izazovi i postignuća

» **Jeste li se tijekom svoje karijere susretali s dodatnim preprekama zato što ste žena i pripadnica romske zajednice?**

Biti žena i poduzetnica u manjinskom svijetu ima svoju težinu. Unatoč velikoj podršci roditelja i malog kruga bliskih ljudi, nije uvijek bilo lako. Predrasude su prisutne, ali naučila sam ih ne

doživljavati kao prepreku, već kao priliku da pokažem snagu i sposobnost. Kada ste okruženi ljudima koji vas podržavaju i vjeruju u vas, granice se brišu.

» **Gdje vidite Vedri radio za nekoliko godina? Imate li neke nove projekte na vidiku?**

Vedri radio raste zajedno sa mnom i mojim snovima. Veselo radi na svojih 120 kvadrata. Želja mi je proširiti utjecaj na još više zajednica i otvoriti vrata novim generacijama. Planiram suradnju s vrtićima i školama gdje bih kroz radionice i gostovanja približila romsku kulturu djeci od najranije dobi. U planu su i projekti usmjereni na učenje romskog jezika, razmjenu iskustava i priča kao i očuvanje starih običaja i recepata. Vedri radio bit će mjesto susreta tradicije i modernog života gdje će se stari običaji čuvati, a

nove ideje rađati.

Poruka za budućnost

» **Koji bi bio Vaš savjet mladim pripadnicima manjinskih zajednica koji žele ostvariti svoje snove?**

Motivaciju treba tražiti u svemu – u svakom druženju, svakom zagrljaju pa čak i u onim najmanjim uspjesima koji nam ponekad promaknu. Mladima bih poručila da ne odustaju jer svaki izazov nosi priliku za rast. Ljepota je u različitosti i upravo ta posebnost je ono što nas čini jedinstvenima. Slušajte savjete starijih, učite iz njihovih priča, ali nikada ne dopustite da vas tuđe mišljenje definira. Onaj sjaj u očima kad ostvarite svoj san vrijedi više od bilo koje prepreke na putu.

Intervju vodila i fotografirala: Ena Tržić, 8. d

SJEĆANJE KOJE UČI TOLERANCIJI

Tema broja

U Osnovnoj školi Petra Preradovića u Pitomači postavljena je mobilna izložba pod nazivom „Stradanje Roma u Hrvatskoj u Drugom svjetskom ratu“. Izložba prikazuje tragičnu sudbinu romske zajednice tijekom tog razdoblja, kada su mnogi Romi, poput Židova, bili žrtve holokausta. Kroz izlaganje učenici su učili o povijesnoj istini, empatiji i važnosti poštovanja različitosti, a izložba im je pomogla bolje razumjeti kako predrasude i diskriminacija mogu imati tragične posljedice.

Holokaust nad Romima

Za vrijeme Drugog svjetskog rata, Romi su bili proglašeni „nepoželjnim“ i sustavno progonjeni od nacističkog režima i njihovih saveznika.

Taj progon često se naziva Porajmos ili Samudaripen (što znači „veliko uništenje“). Romi su zatvarani u logore i koncentracijske kampove. Najpoznatiji kamp u Hrvatskoj bio je Jasenovac, gdje je ubijeno mnogo pripadnika romske zajednice. Procjenjuje se da je u Hrvatskoj tijekom rata život izgubilo nekoliko stotina Roma, a u Europi stotine tisuća.

Romi – narod bez svoje države

Romi su narod koji živi u mnogim zemljama svijeta, ali nemaju svoju vlastitu državu. Zbog toga su kroz povijest često bili u nepovoljnijem položaju i izloženi nerazumijevanju i diskriminaciji. Iako nemaju svoju državu, Romi imaju svoj jezik, kulturu, običaje i zastavu koji povezuju Rome diljem svijeta.

Edukativna izložba o stradanju Roma.

Napisala: Elena Dudašić, 8. e
Foto: Foto Begović

Povodom Međunarodnog dana tolerancije

RIJEČI KOJE OSTAJU

U našoj školi, 16. studenog 2025., provedena je lijepa i jednostavna aktivnost - Kutija dobrih poruka. Učenici su zajednički izradili kutiju u koju su ubacivali pozitivne poruke namijenjene svima.

Poruke su bile pažljivo ispisane, ukrašene bojama, crtežima i simbolima. Neke od njih postavljene su na pano kako bi svatko tko prolazi školskim hodnikom mogao zastati, pročitati ih i razmisliti o njihovoj poruci. Ujedno, učenici su mogli uzeti poruku koja im se posebno svidjela ili koja im je tog dana bila potrebna.

Ova aktivnost pokazala je koliko jedna lijepa rečenica može promijeniti raspoloženje. Nije bilo važno tko je napisao poruku niti kome je bila namijenjena - svaka je bila znak pažnje i ohrabrenja. Kutija dobrih poruka

podsetila nas je da su riječi snažne i da mogu graditi bolje odnose među ljudima. Na Međunarodni dan tolerancije naučili smo da poštovanje, razumijevanje i lijepa riječ počinju malim, ali iskrenim gestama.

Napisala i fotografirala: Elena Brdar, 8. d

Zajedničke poruke o toleranciji u hodu škole.

Tema broja

NOVI PRIJATELJI IZ DALEKA

Školski hodnici ove su godine bogatiji za nova lica, nove jezike i nove priče. U našu školu stigli su učenici iz Ukrajine koji su zbog ratnih zbivanja morali napustiti svoje domove. Yaroslav je učenik 5. razreda, a Olesa ide u 3. razred. Iako su krenuli u novu životnu priču ne znajući što ih očekuje, cijela naša škola potrudila se da se od samoga početka osjećaju sigurno, dobrodošlo i prihvaćeno.

Prvi dani u novoj školi bili su im pomalo teški jer nisu dobro razumjeli hrvatski jezik, a sve oko njih bilo je novo. Teško su se snalazili u knjigama jer nisu mogli pročitati tekstove, a ponekad nisu znali ni što se od njih očekuje. „Najteže mi je bilo razumjeti jezik“, kaže Yaroslav. „Ponekad nisam znao što učitelj govori, ali mi je bilo lakše kad su mi prijatelji pomagali.“

Učitelji su im strpljivo objašnjavali gradivo, a učenici su se trudili da ih uključe u razred i pomognu im oko školskih obveza. Polako, iz dana u dan, škola im je postajala poznatije i ugodnije mjesto. „Najljepše mi je bilo to što su se svi htjeli družiti sa mnom“, dodaje Yaroslav.

Prijateljstvo i tolerancija

Svi u školi bili su znatiželjni i veseli kada su upoznali nove učenike. Bilo je zanimljivo

čuti novi jezik i upoznati nove prijatelje. Trudili smo se da se što bolje uklope – uključivali smo ih u igru, pomagali im u učenju i učili ih nove riječi. Olesa nam je ispričala koje je hrvatske riječi prve naučila: „Prvo sam naučila 'hvala' i 'ne razumijem'.“ Te su riječi često koristili, ali s vremenom su naučili i mnoge druge. Učenici su im pomagali s gradivom, objašnjavali kada nešto nisu razumjeli i pokazivali da nisu sami. Na pitanje što je tolerancija, Yaroslav je odgovorio: „Kada i ne razumiješ jezik, važni su osmijeh i prihvaćanje.“ Tolerancija za nove učenike znači da ih netko prihvati, razumije i želi se s njima družiti. To su mali, ali važni znakovi pažnje – kada ti netko posudi olovku ili gumicu, podijeli sendvič ili te pozove da se igraš s njim.

Škola u kojoj su svi dobrodošli

Dolazak učenika iz Ukrajine obogatio je našu školu, ne samo kulturno, nego i ljudski. Naučili smo koliko su mir, lijepa riječ i zajedništvo važni te kako i najmanji znak pažnje nekome može značiti jako puno. Danas Olesa i Yaroslav više nisu novi učenici. Imaju prijatelje, sve bolje razumiju jezik i osjećaju se kao dio razreda i škole. Na kraju su nam poručili: „Želimo mir, prijatelje i puno osmijeha.“ Naša škola nastavlja biti mjesto u kojem su svi dobrodošli, bez obzira na jezik, zemlju ili razlike. Novi učenici više nisu gosti – postali su dio naše školske zajednice.

Napisao i fotografirao: Erik Tratnjak, 6. e

Oni su raznolikost koja obogaćuje školu.

Yaroslav i Olesa - dio naše školske zajednice.

Naša škola započela svoju prvu Erasmus+ avanturu!

SIGURNIM KORACIMA DO NOVIH PRIJATELJSTAVA

Erasmus+ je program Europske unije koji potiče obrazovanje, mobilnost i suradnju među školama diljem Europe. Njegova ideja nije samo putovanje, već i rast - osobni, profesionalni i zajednički kroz upoznavanje drugih ljudi, kultura i jezika. To je prilika da učimo jedni od drugih, da

nova suradnja podsjeća nas koliko je važno poštovati i razumjeti različite pristupe obrazovanju i životu. Posebno smo ponosni na plan u kojem će sudjelovati naši učenici jer upravo su oni razlog zbog kojeg smo sve pokrenuli.

Vjerujemo da će im sudjelovanje u razmjenama donijeti nova iskustva i otvoriti vrata prema svijetu, ali i pomoći im da razviju samostalnost, toleranciju i empatiju. Cilj svih naših aktivnosti jest stvarati prilike u kojima učenici uče na drugačiji način kroz doživljaj, druženje i međusobno razumijevanje.

Erasmus Days 2025. – tjedan inspiracije, suradnje i prihvaćanja

Erasmus dani tradicionalno se obilježavaju u listopadu u školama i institucijama diljem Europe. Ove smo godine prvi put i mi postali dio tog međunarodnog tjedna. Tjedan posvećen Erasmusu bio je ispunjen učenjem, zajedništvom i pozitivnom energijom. Sudjelovali smo na međužupanijskom predstavljajući u Bjelovaru gdje smo predstavili našu Erasmus priču i planove te na državnom online susretu Teach Meet Erasmus+, koji povezuje učitelje iz cijele Hrvatske. Naši su učitelji svoje iskustvo podijelili i u Gradskoj knjižnici i čitaonici Virovitica na večeri „Živa knjižnica i proslava Erasmus rođendana“ gdje su sudionici iz različitih škola razmjenjivali inspirativne priče o prihvaćanju

različitosti i učenju jedni od drugih. Vrhunac tjedna bio je Erasmus kviz znanja koji je okupio jedanaest ekipa učenika, učitelja i bivših učenika. Najuspješniji su bili timovi Šarazlin, Relativno dobro i Podravske dekle, a atmosfera u školi bila je ispunjena smijehom, znatiželjom i pravim Erasmus duhom. Učenici Područne škole Starogradački Marof spojili su Erasmus dane s Europskim tjednom kodiranja, kodirajući Erasmus+ logo u bojama koje simboliziraju raznolikost i zajedništvo.

Na kraju tjedna, naš se Erasmus tim sastao kako bi dogovorio nove planove i podjelu poslova. Njihova predanost i suradnja pokazuju koliko je lako rasti kada se razumijemo i podržavamo.

Priča koja nas uči razumijevanju

U mjesecima koji dolaze očekuju nas mobilnosti učitelja na strukturiranim tečajevima diljem Europe, praćenje rada kolega u europskim školama te priprema učenika za prve međunarodne razmjene. Bit će to prilika da upoznamo druge škole, kulture i ljude i da kroz svaku razmjenu naučimo koliko je važno slušati, razumjeti i prihvatiti ono što je drugačije. Erasmus+ za nas znači otvorenost, suradnju i rast. Svaka nova aktivnost donosi novu priču, a svaka priča podsjeća nas da je različitost bogatstvo, a razumijevanje ključ svakog napretka.

Naše Erasmus putovanje tek je započelo, ali već sada mijenja našu školu, naše učenike i sve nas koji u njoj učimo i rastemo.

Napisala i fotografirala: Josipa Reit, učiteljica engleskog jezika

Projektan dan u Područnoj školi Velika Črešnjevica

HOTEL OSJEĆAJA - UČIMO RAZUMJETI SEBE I DRUGE

U Područnoj školi Velika Črešnjevica, 26. studenoga 2025., učenici 3. i 4. razreda sudjelovali su u radionici pod nazivom „Moje emocije, tvoje emocije - zajedno smo jači“. Radionicu je vodila školska psihologinja Sanja Jergović-Lesić, a bila je posvećena emocijama i mentalnom zdravlju.

Kroz čitanje slikovnice „Hotel za osjećaje“ i zajednički razgovor, učenici su istraživali bogat svijet emocija koje svakodnevno nosimo u sebi. Razgovarali su o tuzi, radosti, strahu, ponosu, ljubomori, zahvalnosti i mnogim drugim osjećajima koji su dio svakog čovjeka. Učili su prepoznati kako se osjećaju u različitim situacijama te shvatiti da svi ljudi ponekad osjećaju slično, ali te osjećaje doživljavaju i izražavaju na različite načine.

Poseban naglasak stavljen je na toleranciju i razumijevanje drugih. Učenici su razgovarali o tome kako je važno prihvatiti da se netko može osjećati drukčije od nas te kako empatija, strpljenje i

uvažavanje tuđih emocija pomažu u stvaranju boljih i ljepših odnosa. Naučili su da tolerancija započinje upravo razumijevanjem tuđih osjećaja i spremnošću da jedni drugima pružimo podršku. Na kraju radionice

učenici su osmišljavali vlastiti „Hotel osjećaja“ i razmišljali o tome koji osjećaji najčešće dolaze u njihove „sobe“ te što im pomaže da se osjećaju bolje kada im je teško. Radionica je učenicima pomogla da bolje upoznaju sebe, ali i da razvijaju toleranciju, razumijevanje i poštovanje prema drugima jer kada prihvaćamo različite osjećaje, zajedno gradimo sretniju i sigurniju zajednicu.

Napisao: Roko Tkalić, 6. e
Foto: Katarina Moslavac, učiteljica razredne nastave

MALA PRAVILA ZA VELIKI RAZRED

Učenici 4.c razreda zajedničkim su radom osmislili i izradili svoja Zlatna pravila razreda koja će im pomoći u stvaranju ugodnog,

sigurnog i poticajnog razrednog okruženja. Kroz razgovor i razmjenu ideja učenici su promišljali o tome kako žele da njihov razred izgleda i kako se žele osjećati

u njemu.

Svaki je učenik imao priliku iznijeti svoje prijedloge, a pravila su nastajala kroz dogovor i međusobno uvažavanje. Razgovarali su o ponašanju koje potiče suradnju, razumijevanje i prijateljstvo te o tome kako riječi i postupci mogu utjecati na druge. Posebnu su pažnju posvetili slušanju jedni drugih, pomaganju, poštovanju različitosti i mirnom rješavanju nesporazuma. Dogovorena pravila zapisana su na šarenim karticama i ukrašena crtežima, srcima i simbolima koji predstavljaju vrijednosti važne za cijeli razred. Među pravilima ističu se poruke o lijepom razgovoru, slušanju kada netko govori, prihvaćanju različitosti, nenasilnom rješavanju sukoba, uključivanju svih učenika i pomaganju jedni drugima. Svoja Zlatna pravila razreda učenici su izložili u učionici kako bi ih svakodnevno podsjećala na dogovor koji su zajedno stvorili.

Napisala: Marta Osmanović, 6. e
Foto: Jelena Begović, učiteljica razredne nastave

Radionica u Područnoj školi Mala Črešnjevica

RAZLIČITI POGLEDI, ZAJEDNIČKI KRUG

U Područnoj školi Mala Črešnjevica održana je radionica posvećena prihvaćanju različitosti kroz iskustvene i simboličke aktivnosti. Učenici su sudjelovali u zadacima koji su ih potaknuli na razmišljanje, promatranje i zajedničko zaključivanje.

Radionica je započela jednostavnim, ali zanimljivim zadatkom. Zatvorenih očiju učenici su prema istim uputama presavijali i trgali papir. Iako su svi slijedili iste korake, niti jedan papir na kraju nije bio jednak. Ta je aktivnost pokazala kako ljudi,

i kada imaju iste polazišne točke, razmišljaju, doživljavaju i djeluju na različite načine, no da nijedan način razmišljanja nije pogrešan.

U nastavku su promatrali bijeli papir s malom crnom točkom. Na

pitanje što vide, svi su odgovorili isto - crnu točku, iako je ona zauzimala tek mali dio površine. Zajedničkim razgovorom došli su do zaključka kako često najprije uočavamo ono što se ističe, zanemarujući pritom širu sliku i sve ono dobro što se nalazi oko toga. Središnji dio radionice bio je posvećen razmišljanju o dolasku novih učenika u razred.

Susret osmaša u školskoj knjižnici

PRIČE KOJE OTVARAJU POGLED

U školskoj knjižnici učenici 8. razreda sudjelovali su u susretu posvećenom knjigama i filmu koji potiču razmišljanje o prihvaćanju, razumijevanju i životu „drugoga“. Kroz razgovor i zajedničko promišljanje upoznali su se s djelima koja govore o djeci i mladima suočenima s ratom, izbjeglištvom, siromaštvom, drugačijim odrastanjem i teškim životnim okolnostima.

Učenici su razgovarali o filmovima i knjigama: Grad od blata, Djevojčica iz Afganistana, Parvanino putovanje, Zaboravljeni sin, Onaj svijet vani, Čudo, Moja neprijateljica Ana, Bilješke jedne gimnazijalke,

Dječak u prugastoj pidžami, Bijeli klaun i Oblak čvoraka. Svako je djelo ukratko predstavljeno, uz razgovor o temama kojima se bavi, likovima i porukama koje nosi. Nakon upoznavanja sadržaja, učenici su pristupili zanimljivom zadatku - ocjenjivanju knjiga prema prvom dojmu. Promatrali su izgled naslovnice, čitali anotaciju (opis na stražnjim koricama) i prvu stranicu te na temelju toga procjenjivali koja ih knjiga najviše privlači i zašto.

Razgovor je pokazao koliko vizualni dojam, ali i prve rečenice, mogu potaknuti znatiželju i želju za

Napisala i fotografirala: Lara Rengel, 8. e

Na fotografijama su bili prikazani učenici koji se razlikuju po izgledu, kulturi, vjerskoj pripadnosti i tjelesnim teškoćama. Kroz aktivnosti i razgovor osvijestili su važnost uvažavanja, poštovanja i otvorenosti prema drugima. Posebno dojmljiva bila je simbolična aktivnost s obručem koji je predstavljao razred. Učenici su promišljali tko sve pripada njihovoj zajednici i kako se krug može proširiti kako bi svi imali svoje mjesto u njemu. Zaključili su da je zajednica snažnija i bogatija kada je otvorena i kada u njoj svatko može biti prihvaćen. Radionica je završila zajedničkom evaluacijom i razgovorom, tijekom kojih su učenici pokazali razumijevanje važnosti međusobnog prihvaćanja, uključivanja i stvaranja okruženja u kojem se svatko može osjećati sigurno i dobrodošlo.

Napisala: Ena Tržić, 8. d
Foto: Mihaela Mađarić, učiteljica razredne nastave

čitanjem.

Najviše interesa i glasova dobile su knjige Onaj svijet vani i Dječak u prugastoj pidžami koje su učenike posebno zaintrigirale svojim temama i načinom pripovijedanja. Susret u knjižnici završio je živom raspravom i razmjenom mišljenja, a mnogi su učenici izrazili želju da upravo te knjige posude i pročitaju.

Digitalna tolerancija

RIJEČIMA GRADIMO, RIJEČIMA RUŠIMO

Internet je mjesto učenja, druženja i igre, ali i mjesto gdje riječi mogu povrijediti. Zapravo, ponekad riječi napisane iza ekrana mogu povrijediti više nego one izgovorene uživo. Zato je važno da i u digitalnom svijetu budemo ljubazni, pažljivi i tolerantni.

Napisale: Nicol Ivaković, Dora Smiljanić, Elvira Tudić, 6. d

Poruka učenicima

„Ako se ikada osjetiš povrijeđeno, isključeno ili neugodno – važno je da znaš da nisi sam. Ne uzvraćaj istom mjerom, sačuvaj dokaze i obrati se odrasloj osobi od povjerenja: roditelju, razredniku ili pedagoginji. Traženje pomoći znak je snage, a ne slabosti.

Budi pažljiv u stvarnom i digitalnom svijetu. Ne čini i ne piši drugima ono što ne bi želio da netko učini tebi. Prije svake objave ili poruke zastani i razmisli, jer digitalni otisak ostaje. Koristi tehnologiju da gradiš, a ne da rušiš. Budi autentičan, a ne samo „lajkabilan“, i ne zaboravi – najvrjedniji odnosi i prava prijateljstva i dalje se grade izvan ekrana.“

(Kristina Lukić-Drmenčić, pedagoginja)

Pedagoginja Kristina Lukić-Drmenčić

Božićni sajam u Grabrovnici

RAZLIČITE RUKE, JEDNO SRCE

U našoj školi proveden je projekt Božićni sajam, koji je pokazao da tolerancija nije samo riječ o kojoj učimo, nego vrijednost koju možemo živjeti svaki dan. Sajam se održao u Grabrovnici uz prigodan program, a učenici su samostalno izrađivali božićne ukrase koje su potom prodavali.

Zajedno smo jači

Tijekom priprema učenici su radili u skupinama, pomagali jedni drugima i dogovarali se oko ideja. Svatko je imao priliku sudjelovati na svoj način. Neki su bili vještiji u izradi ukrasa, neki u organizaciji, a neki u komunikaciji s posjetiteljima. Upravo u tom zajedničkom radu učili smo uvažavati tuđe ideje i poštovati različitosti.

Različito kao prednost

Božićni ukrasi koje su učenici izradili bili su različiti po bojama, oblicima i stilovima. Niti jedan ukras nije bio isti, ali su svi bili jednako vrijedni. To nas je podsjetilo da su i ljudi različiti, ali da svatko ima svoje mjesto i važnost u zajednici. Različito nas ne dijeli – ona nas obogaćuje.

Na sajmu su učenici razgovarali s posjetiteljima, učili kako se ljubazno obratiti drugima i kako predstaviti svoj rad. Lijepa riječ, osmijeh i strpljenje pokazali su koliko je važno komunicirati s poštovanjem, što je jedan od temelja tolerancije.

Učenje za život

Božićni sajam nije bio samo prodaja ukrasa, već i prilika da naučimo važne životne vrijednosti: suradnju, razumijevanje, empatiju i prihvaćanje. Kroz zajednički rad shvatili smo da tolerancija znači slušati druge, pomagati i prihvatiti da nismo svi isti.

Glas učenika

„Svi smo imali drugačije ideje, ali smo se dogovorili.“

„Naučio sam da je važno biti strpljiv.“

„Bilo mi je lijepo pomagati drugima.“

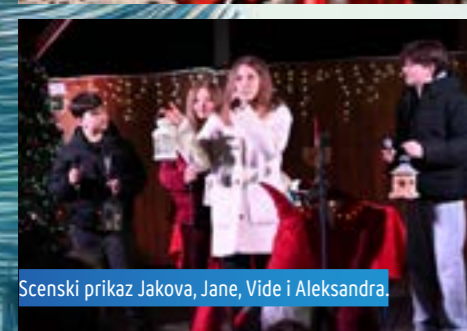
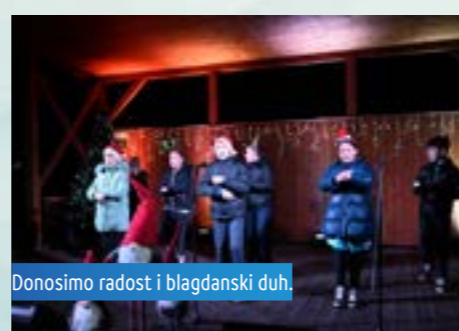
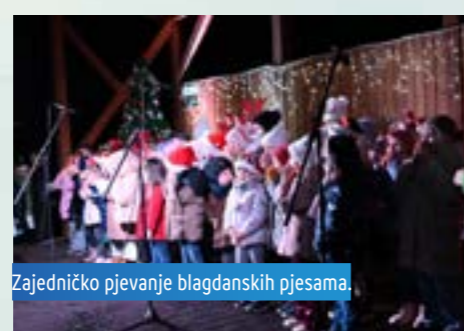
„Shvatio sam da možemo raditi zajedno iako ne mislimo uvijek isto.“

„Naučila sam poštovati tuđe ideje, čak i kad se razlikuju od mojih.“

„Božićni sajam me naučio da tolerancija znači biti dobar prema drugima.“

Napisala: Vida Sabadžija, 6. b

Foto: Foto Begović

KAD MISLIMO JEDNI NA DRUGE

U prosincu su učenici naše škole sudjelovali u projektu Tajni prijatelj koji je unio posebno veselje u razrede. Svaki učenik izvukao je ime jednog prijatelja iz razreda kojem je trebao pripremiti božićni poklon. Pravilo je bilo jednostavno - poklon mora biti simboličan, a najvažnije je bilo pokazati pažnju.

Tajni prijatelj nije bio natjecanje u kupovanju, već prilika da se bolje upoznamo. Učenici su razmišljali o tome što bi nekoga razveselilo, što voli i što mu je važno. Mnogi su shvatili da nije teško obradovati

drugoga ako se malo potrudimo i razmislimo o njegovim željama. Darivanje je pokazalo koliko su različiti interesi i osobnosti u razredu, ali i kako se svi možemo pronaći u malim znakovima pažnje. Neki su pokloni bili rukom izrađeni, neki šaljivi, a neki jednostavni, ali svi su imali istu poruku - netko je mislio na tebe.

Na dan podjele poklona u razredima je vladala posebna atmosfera. Osmijesi, iznenađenje i zahvalnost pokazali su da lijepa gesta može povezati učenike i učiniti razred ugodnijim mjestom za sve. Projekt Tajni prijatelj podsjetio nas je da se zajedništvo ne gradi velikim stvarima, nego malim postupcima koji pokazuju razumijevanje i poštovanje.

Napisala: Sunčica Hasanović, 5. d

Foto: Kristina Prtenjača, učiteljica hrvatskog jezika

Što od danas mijenjamo?

Nećemo:

- Nećemo se rugati drugima zbog izgleda, jezika, ocjena ili pogrešaka.
- Nećemo šutjeti kada vidimo da je netko povrijeđen ili isključen.
- Nećemo suditi druge bez da ih upoznamo.
- Nećemo koristiti ružne riječi, ni uživo ni na društvenim mrežama.
- Nećemo se praviti da ne vidimo nepravdu.
- Nećemo širiti glasine ni poticati sukobe.

Umjesto toga obećajemo:

- Pomoći onome tko je sam ili tužan.
- Pozvati u igru ili razgovor nekoga tko je isključen.
- Reći oprost kada pogriješimo.
- Biti hrabri i dobri, čak i kada je teško.

Tolerancija počinje u školi. Budimo pozitivan primjer i ne širimo mržnju.

Razgovor s vjeroučiteljicom Rominom Lukačić

NEOPRAVDANA NETOLERANCIJA MEĐU VRŠNJACIMA

Jesmo li se ikada zapitali kako se osjeća netko tko je isključen, ismijan ili neshvaćen? Na satu vjeronauka učenici su zajedno s vjeroučiteljicom Rominom Lukačić razgovarali o netoleranciji. Kroz razgovor, primjere i pitanja učenici su učili kako prepoznati nepravdu i kako vlastitim ponašanjem mogu graditi bolje odnose.

» **Zašto ste izabrali temu o netoleranciji?**

Kršćanstvo se konstantno suočava s netolerancijom iako ono nije nametljivo, već društvu samo želi dati jasnu granicu između dobra i zla te pomoći razlučiti do koje mjere je nešto dobro i prihvatljivo, a od kuda kreće zlo i što se ne smije dozvoliti zbog njegovih negativnih posljedica. No temu nismo izabrali zbog vjerske netolerancije, već zbog velikog porasta vršnjačkog nasilja, gubitka pravilne komunikacije među djecom i mladima te sve većom pojavom mentalnih bolesti. Na satu vjeronauka 7. i 8. razreda razgovarali smo o mogućim razlozima tih pojava, a ono što nam se nametnulo kao jedan od glavnih odgovora bila je upravo neopravdana netolerancija među vršnjacima.

» **Na što se odnosi neopravdana netolerancija?**

Učenici su naveli kako većina njih trpi upravo neopravdanu netoleranciju. Dakle, sve što bi

se trebalo tolerirati, što je dobro i plemenito, ali možda drugačije, postaje predmet izrugivanja. Najčešći oblici neopravdane netolerancije koje su naveli učenici odnose se na debljinu, visinu rasta kod dječaka, bubuljice na licu, slušanje nepopularne glazbe, ne igranje popularnih video igara, imovinski status koji se primjećuje

Vjeroučiteljica Romina Lukačić

kroz nemarkiranu odjeću, obuću i skupe mobitele te neinformiranost o najnovijim trendovima. Zatim su još naveli govorne poteškoće, ne bavljenje nogometom kod dječaka ili izborom nekog neuobičajenog hobija za dječake poput plesa. Tu je još i stav netoleriranja negativnih ponašanja, tj. kada se netko ističe u borbi za istinu i pravdu dolazi na glas kao cinkaroš, a ako je odličan u školi postaje štreber.

» **Koji ste cilj htjeli ostvariti ovom temom i na koji način ste to postigli?**

Cilj ove teme bila je želja doći do odgovora na pitanja: Što se treba tolerirati među vršnjacima, a što ne? Kako neopravdana netolerancija utječe na emocionalno stanje učenika, tj. koje su posljedice za učenika koji konstantno trpi neopravdanu netoleranciju? Zbog čega dolazi do neopravdane netolerancije? Utvrdili smo najprije značenje svih

potrebnih pojmova: tolerancija, netolerancija, nesnošljivost, diskriminacija, razni oblici diskriminacije i mentalne bolesti te smo tražili poveznicu kako navedeni negativni pojmovi utječu na razvoj mentalnih bolesti.

» **O čemu ste sve razgovarali?**

Razgovarali smo o iskustvima i zapažanjima te smo na spontani način čuli svjedočanstvo jedne učenice koja je zbog vršnjačkog ruganja radi debljine razvila anoreksiju koja je uspješno izliječena. Primijetili su da se mnoge učenice vjerojatno suočavaju s istim problemom, no zbog sakrivanja problema i njenog otežanog prepoznavanja, zaključili smo da mnogi mladi nemaju pravu podršku niti pomoć u borbi s time. Uzroci su razni, no složili smo se da je najčešći razlog strogi kriterij okoline.

» **Koje ste zaključke donijeli?**

Zaključili smo da neopravdana netolerancija utječe na emocionalno i mentalno zdravlje učenika, najčešće na pojavu depresije, anksioznosti, anoreksije i samoozljeđivanja. Tražeći odgovor na pitanje odakle takav negativan stav većine, zaključili smo da se on rađa najviše zbog utjecaja medija, ponajviše društvenih mreža. Mladima su nametnuti kriteriji izgleda, ponašanja i razmišljanja, a tko se u to ne uklapa vidljivo je diskriminiran. Najčešće to odrasli ne primjećuju jer se netolerancija i diskriminacija odvijaju u dječjim i mladenačkim mikro krugovima u koje odrasli nemaju pristup te na društvenim mrežama koje većinom nisu kontrolirane od strane odraslih osoba, tj. roditelja.

» **Je li ta tema imala pozitivne učinke?**

Na učenike je vrlo dobro utjecao otvoreni razgovor o tim temama. Osjetilo se olakšanje kod nekih

Tema broja

Tema broja

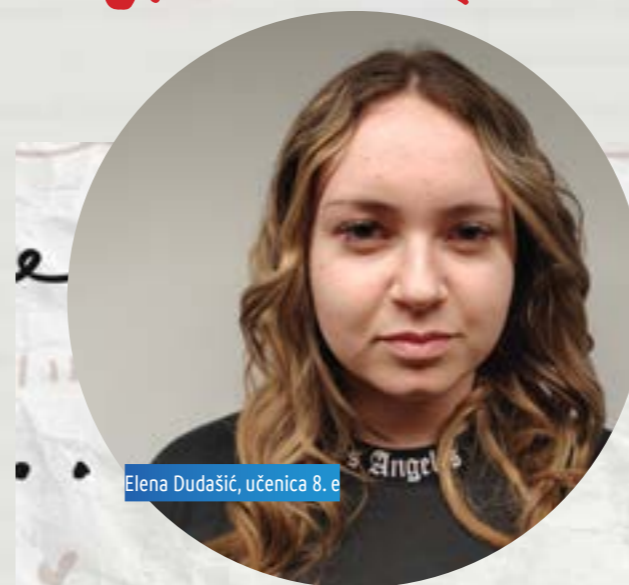
učenika koji su se možda prvi puta izjasnili i izrazili pred svojim vršnjacima kako se osjećaju, što primjećuju i što trpe ili su pretrpjeli. Neki su jasno istaknuli da je netolerancija vršnjaka prisutna i na satovima, no većinom je samo oni vide. To je najčešće nečiji prijeteci ili ljutiti pogled, podsmjeh, uzdah, uzvuk, došaptavanja, poruka na papiriću ili čak mobitelu...

» **Kako učitelji mogu doprinijeti rješavanju tih problema?**

Učitelj je gotovo izgubio autoritet te više ne uživa povjerenje kakvo bi trebao imati kada zagovara pravilnu predodžbu o toleranciji i pravilnom načinu ponašanja i razmišljanja. Danas veći autoritet i bolje povjerenje uživa mas medij koji određuje mišljenje mase. Učitelj će svoj autoritet zadržati svojim ponašanjem, svjesnošću da se svako

treće dijete suočava s anoreksijom, a svako peto s depresijom te nekim drugim oblikom neopravdane netolerancije. Učitelj svojim lijepim i pravilnim pristupom može pomoći da se takvo dijete bolje osjeća u školi i na satu. Kad dijete zavoli učitelja, zavoli i sam predmet, a boljim školskim uspjehom lakše podnosi ostale emocionalne borbe.

Intervju vodila: Dorothea Majetić, 8. d
Foto: Ana Held, učiteljica hrvatskog jezika

Elena Dudašić, učenica 8. e

BIRAJTE RIJEČI – NETKO IH NOSI SA SOBOM

Drage učenice i učenici, možda ponekad mislite da je neka šala bezazlena. Možda vjerujete da riječi brzo nestanu, ali one ostaju puno duže nego što mislite.

Sve je počelo polako i gotovo neprimjetno. Do šestog razreda komentari i „šale“ na račun mog izgleda postali su dio svakodnevice. Govorili ste mi da se samo šalite i da to ne znam prihvatiti, ali mene su te riječi boljale. Ostavljale su trag – dubok i trajan. S vremenom sam počela gledati na sebe kao na

neprizatelj. Uvijek sam mislila da sam ja kriva jer sam čula razne priče i optužbe na svoj račun. Izvana je izgledalo kao da je sve u redu. U školu sam dolazila s osmijehom, a kući se vraćala sa suzama. Nitko nije znao s čime se borim. Preskakala sam obroke, skrivala se u širokoj odjeći i stalno stajala pred vagonom koja mi je postala neprizatelj.

Oporavak nije bio lagan. Čak su i najobičnije stvari, poput redovitih obroka, postale izazov. Još teže bilo je pričati o svemu tome jer nisam uvijek znala kako objasniti svoje osjećaje te sam se bojala da me neće razumjeti. Svaki mali korak bio je velika borba. U razdoblju kada odrastamo i tražimo sebe, važno je obratiti se nekome, pročitati tuđa iskustva i zastati da razmislimo. Ponekad smo sami sebi najveća podrška. Na kraju, nikada ne znamo kroz što netko prolazi. Često ne razmišljamo dovoljno o riječima koje izgovaramo. Ono što je nekome šala, drugome može biti bol. Zato pažljivo birajte riječi. Možda nekome baš one promijene dan – ili život.

Vaša Elena Dudašić

Koliko je naša škola tolerantna?

Kako bismo saznali koliko se učenici u našoj školi osjećaju prihvaćeno i kako doživljavaju toleranciju među vršnjacima, proveli smo anketa među 80 učenika od 5. do 8. razreda. Anketa je bila anonimna, a rezultati otkrivaju ohrabrujuću, ali i manje ohrabrujuću sliku školskog okruženja.

Na pitanje osjećaju li se prihvaćeno od strane svojih školskih prijatelja, više od polovice učenika odgovorilo je da se uvijek ili većinom osjeća prihvaćeno. To pokazuje da u školi postoji pozitivna klima i međusobno poštovanje. Ipak, 15% učenika navelo je da se samo ponekad ili rijetko osjeća prihvaćeno, a manji broj učenika izjavio je da se nikada ne osjeća prihvaćeno. Upravo ti odgovori upozoravaju da tolerancija još uvijek nije jednaka za sve.

Na pitanje jesu li ikada svjedočili netolerantnom ponašanju u školi (vrijeđanje, isključivanje, predrasude), najveći broj učenika odgovorio je: „Ponekad“. 30% učenika navelo je da se s takvim ponašanjem susreće često dok je manji dio rekao da se to događa rijetko ili nikada. Ovi rezultati pokazuju da, iako netolerancija nije stalna pojava, nije ni rijetkost što zahtijeva dodatnu pažnju učenika i nastavnika.

Učenici znaju kako reagirati, ali se ne miješaju uvijek

Kada vide da je netko netolerantan prema drugima, mnogi učenici navode da bi podržali osobu kojoj se nanosi nepravda ili bi se obratili učitelju ili razredniku za pomoć. Ipak, dio učenika priznaje da se u takvim situacijama ne miješa, najčešće iz straha ili nesigurnosti.

Velik broj učenika barem se jednom

osjećao isključenim zbog svog mišljenja, izgleda, jezika, vjere ili drugih osobina. Iako većina navodi da se to događa rijetko ili ponekad, činjenica da takva iskustva postoje, pokazuje koliko je važno razgovarati o različitostima i prihvaćanju.

Škola može i mora učiniti više

Na pitanje može li škola učiniti više kako bi poticala toleranciju, većina učenika smatra da su potrebna dodatna poboljšanja. Manji dio učenika misli da stanje nije loše, dok samo mali broj smatra da je škola već dovoljno tolerantna.

U otvorenim odgovorima učenici su predlagali:

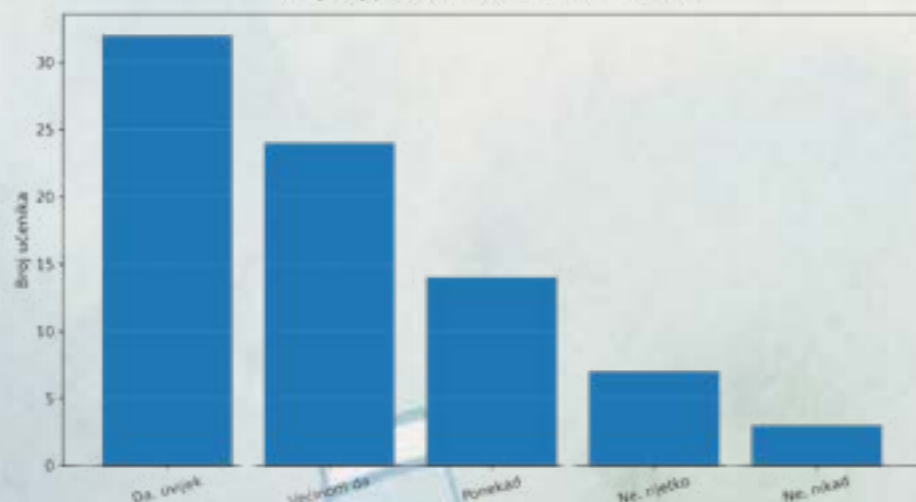
- više radionica i razgovora o toleranciji
- zajedničke projekte i timski rad
- brže reagiranje na vrijeđanje i isključivanje
- poticanje prijateljstva među različitim razredima

Zaključak

Rezultati ankete pokazuju da se većina učenika u našoj školi osjeća dobro i prihvaćeno, no postoji prostor za napredak. Tolerancija nije nešto što se podrazumijeva - ona se uči, gradi i svakodnevno pokazuje. Glas učenika jasno poručuje: Zajedno možemo stvoriti još sigurniju i prihvatljiviju školu za sve.

Anketu provela: Elvira Tudić, 6. d

Osjećaj prihvaćenosti među učenicima

JESAM LI TOLERANTAN/NA?

Uputa: Pročitaj svako pitanje i označi odgovor koji najviše odgovara tvom ponašanju. Na kraju pročitaj objašnjenja – pomoći će ti razumjeti vlastito ponašanje i kako razvijati toleranciju.

1. Netko u razrednoj grupi napiše poruku koja ti se ne sviđa. Što učiniš?

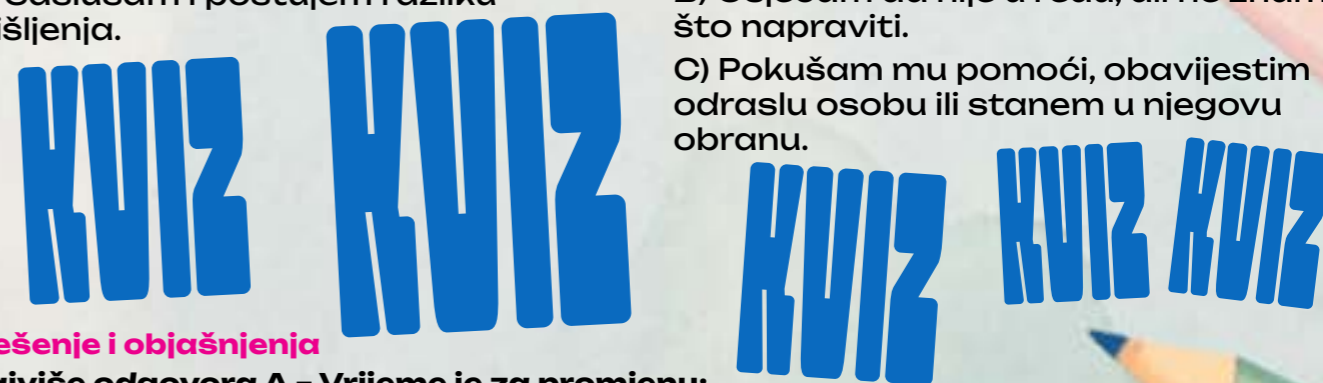
- Odgovorim uvredom ili sarkazmom.
- Ignoriram poruku.
- Smireno napišem svoje mišljenje ili razgovaram uživo.

2. Primijetiš da se netko ismijava na društvenim mrežama.

- Pridružim se jer to rade i drugi.
- Ne miješam se, ali osjećam da nije u redu.
- Stanem u obranu te osobe ili prijavim sadržaj odrasloj osobi.

3. Netko ima drugačije mišljenje od tebe.

- Rugam se ili pišem ružne komentare.
- Ne slažem se, ali ne reagiram.
- Saslušam i poštujem razliku mišljenja.

Rješenje i objašnjenja

Najviše odgovora A – Vrijeme je za promjenu:

Važno je shvatiti da netolerantno ponašanje, čak i na internetu, može duboko povrijediti druge. Ponekad se nehotice možemo pridružiti ruganju ili komentiranju. Razvijanjem empatije i poštovanja prema drugima, čak i kad se ne slažemo, postajemo odgovorniji i tolerantniji. Tolerancija se može naučiti.

Najviše odgovora B – Na dobrom si putu, ali možeš više:

Pokazuješ da razumiješ razliku između ispravnog i pogrešnog, ali ponekad se povučeš ili ne reagiraš. Tolerancija nije samo pasivno ne vrijeđanje – to je i zauzimanje za druge kad je potrebno. Budi hrabriji/a i pokaži više podrške drugima.

Najviše odgovora C – Odličan si primjer tolerancije:

Pokazuješ da razumiješ važnost empatije i poštovanja i da znaš kako se ponašati odgovorno na društvenim mrežama i u stvarnom životu. Tvoj način razmišljanja pomaže stvaranju sigurnog i prijateljskog okruženja. Nastavi podržavati druge, slušati različita mišljenja i širiti pozitivne poruke.

Kviz izradio: Roko Tkalčec, 6. e

4. Prije nego pošalješ poruku ili objavu, razmisliš li kako će se druga osoba osjećati?

- Ne, pišem što mi padne na pamet.
- Ponekad.
- Uvijek ili gotovo uvijek.

5. Kako se ponašaš prema učenicima koji se razlikuju od tebe (izgled, interesi, mišljenje)?

- Izbjegavam ih ili komentiram negativno.
- Ne smetam im, ali se i ne družim s njima.
- Poštujem ih i otvoren/a sam za druženje.

6. Ako netko objavi nešto što ti se ne sviđa, što obično učiniš?

- Odmah napišem ljutiti komentar.
- Ignoriram ili samo pomislim da se ne slažem.
- Smireno razmislim i, ako treba, napišem prijateljski komentar.

7. Kako reagiraš ako vidiš da netko na društvenim mrežama dobiva uvredljive komentare?

- Smijem se ili šutim jer to nije moj problem.
- Osjećam da nije u redu, ali ne znam što napraviti.
- Pokušam mu pomoći, obavijestim odraslu osobu ili stanem u njegovu obranu.

NAŠI USPJESI

Naši mladi glazbenici briljirali na međunarodnom festivalu Kukuriček

Na 23. međunarodnom dječjem glazbenom festivalu Kukuriček 2025., održanom 7. lipnja u Đurđevcu, učenice naše škole ostvarile su izvrsne rezultate i u više kategorija dostojno predstavile školu.

Dječji zbor donosi radost pjesmom.

KUKURICEK 2025.

U kategoriji starijih zborova treće mjesto osvojio je Dječji zbor OŠ Petra Preradovića s pjesmom „Moja sreća“. U kategoriji mlađih solista do 10 godina, Emily Hegeduš iz Grabrovnice nagrađena je kao jedna od najboljih solistica za izvedbu pjesme „Dijete sreće“. U kategoriji solista do 15 godina, Laura Šimun iz Pitomače osvojila je treću nagradu s pjesmom „Šareni svijet“. Osim vokalnih nastupa, naši su učenici pridonijeli i vizualnoj atmosferi festivala sudjelujući u festivalskom

bendu, što je izvedbama dalo dodatnu energiju i scensku dinamiku. Emily je nakon nastupa bila posebno ponosna i podijelila je svoje dojmove: „Bila sam jako uzbuđena, ali čim sam stala na pozornicu, nestala je trema. Najljepše mi je bilo vidjeti publiku kako se osmjehuje dok pjevam. Ovo mi je veliko iskustvo i poticaj da još više vježbam i jednog dana možda opet stanem na ovu pozornicu.“

Napisala: Dorothea Majetić, 8. d
Foto: Davor Jendrašić, učitelj glazbene kulture

Ena na državnom LiDraNu u Vinkovcima

Ove je godine naša škola imala svoju predstavnicu na državnoj Smotri literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo 2025. koja se održala u Vinkovcima. Učenica Ena Tržić, iz 7. d razreda, sudjelovala je u novinarskom izrazu i dostojno predstavljala našu školu među najboljim mladim autorima iz cijele Hrvatske.

Ena se na državnu razinu plasirala nakon uspjeha na školskoj i županijskoj Smotri, gdje je njezin rad privukao pozornost stručnog povjerenstva svojom zrelošću izraza, istraživačkim pristupom i iskrenim pogledom na temu kojom se bavila. Riječ je o razgovoru s pripadnicom romske nacionalne manjine pa se tako njezin novinarski tekst odlikuje zanimljivim izborom sugovornika, preciznim promišljanjem i jasnoćom stila - vještinama koje odlikuju svakog pravog novinara. Sudjelovanje na državnom LiDraNu za Enu je bilo nezaboravno iskustvo. „Bilo je posebno upoznati druge učenice koji dijele ljubav prema pisanju i novinarstvu. Na radionicama smo učili o važnosti objektivnog izvještavanja i kako prepoznati dobru priču u svakodnevicu. Najviše me oduševila atmosfera - svi su bili puni ideja, otvoreni i spremni pomoći,“ ispričala je Ena nakon povratka iz Vinkovaca. Uz radni dio

programa, sudionici su imali priliku posjetiti znamenitosti Vinkovaca, družiti se s vršnjacima iz cijele Hrvatske te razmjenjivati iskustva. Mentorica učenice, učiteljica Sanja Koletić, izrazila je veliko zadovoljstvo Eninim uspjehom: „Ena je primjer odgovorne, kreativne i marljive učenice. Njezina posvećenost pisanju i sposobnost da primijeti priče koje drugi ne vide, pokazale su koliko mladi novinari mogu biti ozbiljni i promišljeni u svom radu.“ Sudjelovanje na državnom LiDraNu ne donosi samo priznanje, nego i poticaj za daljnje stvaralaštvo. Ena već ima ideje za nove tekstove i teme kojima bi se voljela baviti, a mi vjerujemo da ćemo njezino ime još mnogo puta čitati i izvan

školskog lista. Ponosni smo što je Ena predstavljala našu školu u Vinkovcima i pokazala da trud, znatiželja i ljubav prema pisanju vode do velikih uspjeha.

Napisala: Tea Počerek, 8. d
Foto: Sanja Koletić, učiteljica hrvatskog jezika

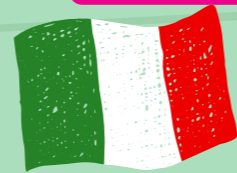

Ena Tržić u Vinkovcima.

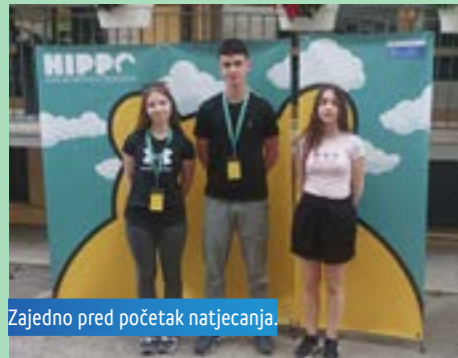

Svi sudionici novinarskog izraza.

Veliki uspjeh naših učenika na Hippo natjecanju Povratak u Italiju

Hippo English Language Olympiad međunarodno je natjecanje iz engleskog jezika koje okuplja tisuće talentiranih učenika iz cijelog svijeta s ciljem promicanja znanja jezika i međukulturne razmjene. Naši učenici Franka Makvić, Melani Horvat i Petar Čajkulić s mentoricom Josipom Reit ostvarili su izniman uspjeh te su pozvani na regionalne kvalifikacije (Regional Qualifiers) koje su se održale od 26. do 28. svibnja 2025. u Italiji, u mjestu Lido di Jesolo.

Zajedno pred početak natjecanja.

Slobodno vrijeme uz more.

Predstavljamo Hrvatsku u Italiji.

Franka, Petar i Melani s mentoricom Josipom Reit.

Ponosna sam jer sam ponovno sudjelovala na ovom natjecanju te pokazala kontinuirani rad, trud i ljubav prema jeziku. Prošle godine bila sam izgubljena, sve mi je bilo novo i strašno, ali ove godine nije bilo tako. U kategoriji Hippo 3 na natjecanje je pozvano 70 učenika iz sedam mediteranskih zemalja: Italije, Hrvatske, Crna Gore, Turske, Albanije, Slovenije i Tunisa. I mi smo bili dio te male, odabrane skupine. Test je bilo zahtjevan, ali uz dobru pripremu i odličnu atmosferu među svima nama, sve je bilo lakše. Nema napetosti

kad znaš da nisi sam i kad si okružen prijateljskim licima. Posebno iskustvo bilo je to što smo dijelili sobe s učenicima iz Bugarske. To znači da smo gotovo cijelo vrijeme, od jutra do večeri, morali komunicirati na engleskom jeziku. Time smo pokazali zavidno znanje engleskog jezika, ali i ono još važnije – kako znanje primijeniti u stvarnim životnim situacijama. Tijekom trodnevnog boravka učili smo o različitim kulturama te širili svoje vidike na način koji se ne može naučiti iz udžbenika. Osim natjecanja, iskoristili smo priliku za turistički obilazak

prekrasne Venecije što je cijelom iskustvu dodalo poseban čar i stvorilo nezaboravne uspomene. I naravno, moram spomenuti da smo kušali pravu talijansku tjesteninu. Bila je toliko dobra da sam nakratko zaboravila da sam došla za natjecanje, a ne za hranu!

Ovo iskustvo pamtit ću cijeli život, pogotovo zbog jezika, društva i zabave. Hippo je stvarno natjecanje koje širi vidike i apetit. Nadam se da ću imati mogućnost opet se vratiti.

Napisala: Franka Makvić, bivša učenica škole
Foto: Josipa Reit, učiteljica engleskog jezika

Zlata vrijedno iskustvo: stolnotenisačice na državnom prvenstvu u Poreču

NA DRŽAVNOM PRVENSTVU U STOLNOM TENISU ZA OSNOVNE ŠKOLE, ODRŽANOM U POREČU OD 14. DO 16. TRAVNJA 2025., ŠKOLA JE NASTUPILA S EKIPOM DJEVOJČICA KOJA JE OSVOJILA ODLIČNO 9. MJESTO U KONKURENCIJI NAJBOLJIH MLADIH STOLNOTENISAČICA IZ CIJELE HRVATSKE. ZA EKIPU SU NASTUPILE IVA RADINČIĆ, IVA ĐAKIĆ, JANA KAŠA I VIDA SABADIJA POD VODSTVOM MENTORA MARIJA RENGELA.

Nakon što smo na županijskoj razini osvojile prvo mjesto, uzbuđene i ponosne zaputile smo se prema Poreču. Osjećaj je bio poseban jer sam tada shvatila da je to velika stvar. Kada smo stigle, odnijele smo torbe u sobu i krenule prema dvorani u kojoj će se održati natjecanje. U dvorani su nas pozdravili te predstavili škole koje su se plasirale na natjecanje. Kasnije je slijedio ždrijeb, a Iva, Vida i ja kratile smo vrijeme igrajući igre na automatima. Ujutro, oko devet sati, započelo je natjecanje.

Dvorana je bila puna stolnoteniskih stolova, natjecatelja iz cijele zemlje i atmosfere pravog sportskog spektakla. Borile smo se srčano i dale sve od sebe, no ovoga puta sreća nije bila na našoj strani. Izgubile smo obje utakmice, ali sam ponosna na svoj tim zbog velike borbenosti i sportskog duha.

Napisala: Jana Kaša, 8. a
Foto: Mario Rengel, učitelj tjelesne i zdravstvene kulture

Mentor Mario Rengel s Ivom R., Ivom Đ., Janom i Vidom.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Naši uspjesi

ASTRONOMIJA
Erik s mentorom Tomislavom Dokušem.

BIOLOGIJA
Edita Siladić s ravnateljem i ostalim sudionicima natjecanja.

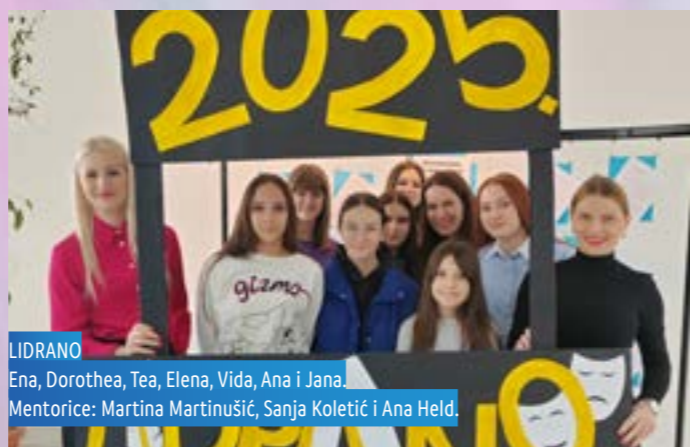
ENGLJSKI JEZIK
Eva i Franka s mentoricama Josipom Reit i Jelenom Habijanić.

GEOGRAFIJA
Jakov, Matej, Dorijan i Vida s mentoricama Ivanom Mijok, Valerijom Jakupcu-Zvonar i Helenom Kajić Imbrišić.

KEMIJA
Matej Makvić, Petar Čajkulić, Edita Siladić, Jakov Mađar
Mentorica: Snježana Starčević-Lovreković

LIDRANO
Ena, Dorothea, Tea, Elena, Vida, Ana i Jana.
Mentorice: Martina Martinušić, Sanja Koletić i Ana Held.

LIKOVNA KULTURA
Gabrijela Varga, Gita Kožar i Lara Škvarić.

POVIJEST
Jakov, Vida, Iva, Karlo i Dorijan.
Mentorice: Ivana Mijok i Petra Presečan.

Događajnica

Veseli nastup naših najmlađih učenika.

Obilježavanje dana škole

SLAVIMO ŠKOLU, PRIJATELJSTVO I ZAJEDNIŠTVO

Osnovna škola Petra Preradovića Pitomača 18. ožujka 2025. svečano je obilježila jedan od najvažnijih školskih događaja – Dan škole. Povodom 207. obljetnice rođenja pjesnika Petra Preradovića škola je pripremila bogat kulturno-umjetnički i sportski program u kojem su učenici, učitelji i brojni posjetitelji zajednički proslavili rad, trud i kreativnost koja svakodnevno ispunjava školski život.

Svečana priredba

Od ranog jutra osjećala se posebna atmosfera, ona koja se javlja samo kad cijela škola diše jednim ritmom i s radošću očekuje svečani trenutak. Svečana priredba, središnji dio obilježavanja, okupila je mnoštvo izvođača koji su svojim nastupima ispunili dvoranu toplinom, dječjom iskrenošću i vedrim stvaralaštvom. Na pozornici su nastupili školski zbor,

učenici područnih škola iz Grabrovnice, Sedlarice, Turnašice, Dinjevca, Starogradačkog Marofa, Starog Gradca, Velike i Male Črešnjevce te Kladara, kao i dramsko-scenska skupina. Njihove recitacije, pjesme, plesovi, kratke predstave i scenski prikazi bili su spoj dječje maštovitosti koja se osjetila u svakom koraku i svakom stihu. Publika je s posebnim oduševljenjem pratila izvedbe, a poneke su točke izmamile i suze radosnice roditeljima i učiteljima koji svakodnevno prate rast svojih učenika.

Program su vodili Lara Škvarić i Jakov Mađar, a za vizualni dojam pozornice zaslužne su učiteljice Mihaela Mađerić i Jelena Bedeković. Zahvaljujući njihovoj kreativnosti cijeli je prostor odisao toplinom i svečanošću.

Košarkaški turnir – snaga timskog duha
Nakon kulturno-umjetničkog programa, sportska dvorana ispunila se navijanjem i natjecateljskim duhom. Tradicionalni košarkaški turnir, jednako važan dio obilježavanja Dana škole, okupio je učenike različitih razreda raspoređene u maštovito imenovane ekipe: Šišmiši, Krokodili, Minioni, Zidari, Grizliji, Bullsi, Crvene paprike, MMB, Susedi, Rocky Balboa, Medo i Štrumpf, Asterix i Obelix te Vodoinstalateri. Svaka ekipa predstavila je svoj duh, energiju i zajedništvo, a iz brojnih utakmica nije nedostajalo uzbudljivih trenutaka, srčanih pogodaka i sportskog ferpleja. Tribine su odzvanjale bodrenjem, a na kraju turnira svim sudionicima uručene su prigodne nagrade kao podsjetnik da je najvažnije sudjelovati, dati svoj

maksimum i uživati u zajedničkom sportskom iskustvu.

Dan škole ponovno je pokazao da naša škola nije samo mjesto učenja, nego i prostor u kojem se potiče kreativnost, prijateljstvo, timski rad i izražavanje vlastitih talenata. Cjelodnevni program spojio je umjetnost i sport, dječju razigranost i ozbiljnost priprema stvarajući dan koji će učenici, učitelji i roditelji dugo pamtiti. Ovakva slavlja podsjećaju nas koliko je važno njegovati zajedništvo i ponos na vlastitu školu. Na kraju dana, ostali su osmijeh, radost i osjećaj pripadnosti, najljepši darovi svake školske proslave.

Napisala: Elena Dudašić, 8. e
Foto: Foto Begović

Pozdravni govor ravnatelja Igora Maresića.

Zanimanje frizer iz prve ruke.

Predstavljanje zanimanja upravno-poslovni referent.

Produženi vikend za pamćenje

Učenici 1. a razrednog odjela, njihova učiteljica i roditelji iskoristili su produženi vikend povodom Dana državnosti za zajedničko druženje ispunjeno igrom i dobrim raspoloženjem.

Dan državnosti, koji se obilježava 30. svibnja, podsjeća nas na jedan od najvažnijih trenutaka hrvatske povijesti - konstituiranje prvog višestranačkog Sabora 1990. godine što je označilo početak novog poglavlja u stvaranju moderne države Hrvatske. U ozračju nacionalnog praznika učenici su dan proveli u neformalnom, ali poticajnom okruženju koje je dodatno ojačalo povezanost razredne zajednice. Kroz niz osmišljenih aktivnosti - od zabavnih igara do zajedničkih kreativnih trenutaka - djeca, roditelji i učiteljica stvorili su atmosferu ispunjenu smijehom i suradnjom. Susret je protekao u vedrom tonu, a brojni trenuci zajedništva ostat će kao trajna uspomena na jedan posebno ugodan i sadržajan blagdan.

Napisao: Erik Tratnjak, 6. e
Foto: Željka Hanzčić, učiteljica razredne nastave

Učenici 1. a igrom su obilježili Dan državnosti.

Najljepše je u prirodi.

Događajnica

Sajam srednjih škola

U sportskoj dvorani matične škole održan je sajam srednjih škola pod nazivom „Srednjoškolski kompas“ koji je privukao velik broj osmaša u potrazi za informacijama o mogućnostima nastavka obrazovanja.

Na događanju su sudjelovale brojne srednje škole koje su putem informativnih štandova predstavile programe, zanimanja i posebnosti školovanja u svojim ustanovama. Učenici osmih razreda iskoristili su priliku za razgovor s nastavnicima i učenicima srednjih škola, postavljali su pitanja o uvjetima upisa, školskim obvezama, praktičnoj nastavi i životu u novoj školskoj sredini. Mnogi od njih istaknuli su da im je sajam pomogao u donošenju odluke o budućem obrazovnom putu.

Zahvaljujemo svim školama na sudjelovanju i informiranju naših učenika, a osmašima želimo uspješan izbor programa koji će ih voditi prema njihovim interesima i budućim karijerama.

Napisala: Tea Tkalčec, 8. e
Foto: Foto Begović

Događajnica

Osmi razred - uspomene za kraj jednog poglavlja.

Završna školska priredba

Osmaši u središtu pozornosti

U matičnoj školi Petra Preradovića Pitomača 16. lipnja 2025. svečano je obilježen završetak nastavne godine, ali i oproštaj od još jedne generacije osmaša koji uskoro kreću u nova životna poglavlja. Bila je to večer ispunjena emocijama, ponosom, glazbom i nagradama, a učitelji i učenici pripremili su raznolik program kojim su publici pokazali sve ono što su tijekom godine stvarali i učili.

Glazba, ples i film u službi kreativnosti

Publika je uživala u nastupima talentiranih učenika te u plesnim koreografijama.

Program je obogatio školski zbor OŠ Petra Preradovića Pitomača te zbor Glazbene škole dr. Marijana Jergovića Pitomača, a posebnu čar večeri dao je nastup naših osmaša koji su se predstavili kratkim filmom i plesom. Goste je dodatno razveselio i popularni sastav Pero band, čiji su ritmovi stvorili pravo slavljeničko raspoloženje.

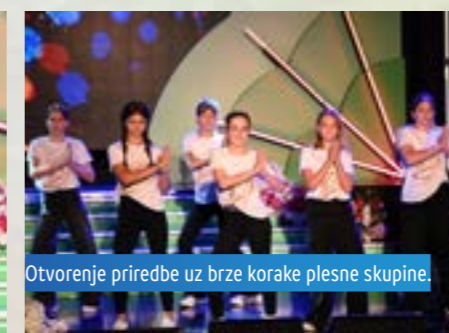
Dodjela priznanja najuspješnijim učenicima

Vrhunac večeri svakako je bila dodjela priznanja učenicima koji su se tijekom godine istaknuli u radu, zalaganju i postignućima. Ravnatelj škole Igor Maresić nagradio je sve učenike za trud i izvrsne rezultate ostvarene na županijskim i državnim natjecanjima te proglasio najbolje učenike škole. Posebno priznanje za najuspješnijeg učenika pripalo je Petru Čajkuliću čiji su trud, uspjeh i angažman prepoznati kao primjer drugima. Svim učenicima završnih razreda želimo mnogo uspjeha na novom životnom putu.

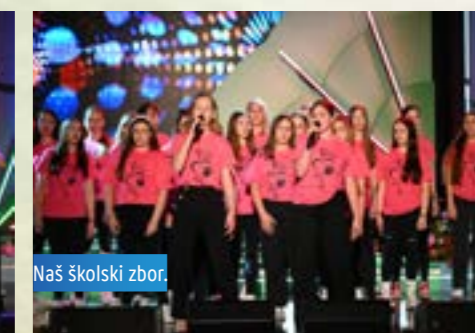
Napisala: Elena Brdar, 8. e
Foto: Foto Begović

Voditelji završne priredbe: Jakov Mađar i Jana Kaša.

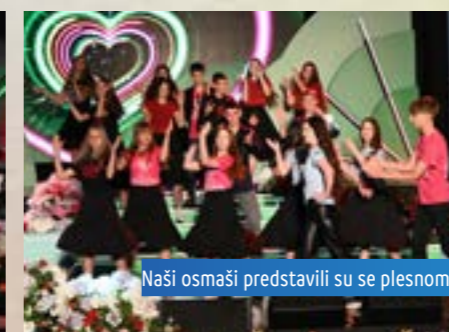
Otvorenje priredbe uz brze korake plesne skupine.

Naš školski zbor.

Zbor učitelja otpjevao je pjesmu Uхвати ritam.

Naši osmaši predstavili su se plesnom točkom na temu iz filma Brilljantin.

Učenici koji su obilježili školsku godinu 2024./2025.

naj naji

- 1** **8. b - Isa Jakupec**
Samozatajna, no ponekad vrlo otvorena. Zna što hoće, marljiva je i inteligentna.
- 2** **8. c - Iva Radinčić**
Pametna, odlučna i jako draga učenica, zna tko je i što želi te je uvijek spremna pomoći drugima uz osmijeh.
- 3** **8. e - Lovro Štefančić**
Marljiv i uzoran te uvijek spreman na šalu.
- 4** **8. a - Magdalena Kovačić**
Voli odbojku. Svaki zadatak pretvara u uredan i pažljivo uređen projekt. Izvrsno crta pa su njezini radovi često unosili dašak kreativnosti i topline u školske učionice.
- 5** **8. d - Petar Čajkulić**
Uvijek spreman pomoći drugima, a svojim trudom i ustrajnošću služi kao uzor cijelom razredu.

Vodič: Kako postati najbolji učenik škole

- Da bi postao najbolji učenik, važno je redovito učiti, biti uporan i pomagati drugima.
- Organiziraj svoje vrijeme tako da ga imaš dovoljno za školu, aktivnosti i slobodno vrijeme.
- Redovito prati nastavu - puno je lakše učiti gradivo koje već razumiješ.
- Bilješke su vrlo važne. Ako ih znaš dobro pročitati i razumjeti, lakše ćeš ponoviti gradivo.
- Ne ostavljaj učenje za zadnji dan prije ispita. Najbolje je učiti pomalo, ali redovito.
- Pronađi svoj stil učenja. Ako ti pomažu boje, grafički prikazi ili kartice, koristi ih.
- Sudjeluj u dodatnim aktivnostima. Kroz njih se razvijaju nove vještine i lakše uči.
- Pomaži drugima u učenju. To je jednako dobro i za tebe - ponavljanjem gradiva stječeš sigurnost, a razvijaš i socijalne vještine.
- Pristojnost je temelj dobrog ponašanja. Učitelji cijene učenike koji se trude, poštuju druge i preuzimaju odgovornost.
- Važno je znati da su pogreške dio učenja. Ako nešto ne znaš ili pogriješiš, samo nastavi raditi i truditi se. To je put prema uspjehu!
- Najbolji učenik nije onaj koji ima samo petice, nego onaj koji daje najbolje od sebe.

Napisao: Petar Čajkulić, 8. d; Foto: Foto Begović

Novi počeci

S posebnim uzbuđenjem i radošću 8. rujna 2025. otvorili smo vrata škole našim najmlađim učenicima. Prvašići su hrabro zakoračili u svoje novo poglavlje, a njihove znatiželjne oči i široki osmijesi ispunili su školu topline i veseljem.

Učenici sadašnjih petih razreda priredili su im razigranu i veselu priredbu kojom su ih uveli u školski svijet, dok su učitelji, stručna služba i ravnatelj škole toplo pozdravili svako dijete ponaosob, poželjevši im sretan

početak i uspješnu školsku godinu. Roditelji su s ponosom pratili prve korake svojih mališana, a u zraku se osjećala posebna mješavina uzbuđenja, ponosa i radosti. Ovaj dan ostat će zapamćen kao trenutak u kojem počinju nova prijateljstva, otkrića i avanture koje škola svakodnevno donosi.

Radujemo se svemu što nas čeka - učenju, igri, istraživanju i mnogim lijepim pričama koje ćemo zajedno stvarati tijekom ove školske godine!

Napisala: Tea Počerek, 8. d
Foto: Foto Begović

Ravnatelj je poželio srdačnu dobrodošlicu najmlađim učenicima.

Prvašići spremno čekaju polazak u učionice.

Plesna točka četvrtih razreda.

Imi smo pozdravili prvašice.

Prigodnim recitalom stariji učenici pozdravili su nove učenike.

Veselimo se novim izazovima.

Šetnja stoljećima hrvatskoga glagoljaštva

U Centru za kulturu Drago Britvić, 2. prosinca 2025., održano je interaktivno predavanje za učenike šestih razreda pod nazivom „Šetnja stoljećima hrvatskoga glagoljaštva”. Predavanje su održali gosti predavači sa Staroslavenskog instituta, dr. sc. Igor Medić i dr. sc. Ana Mihaljević koji su učenike na zanimljiv i edukativan način uveli u svijet glagoljice - jednog od najvažnijih simbola hrvatske kulturne i povijesne baštine.

Tijekom predavanja učenici su ponovili znanja o glagoljici stečena u školi, ali su i naučili mnogo novih

i zanimljivih informacija. Saznali su, primjerice, da su glagoljaške knjige pisane na pergamentu te da se bogato ukrašene ilustracije u tim knjigama nazivaju iluminacije. Posebno ih je zabavio dio o „netašnim glagoljašima” koji su u srednjem vijeku ostavljali grafito po zidovima i zapisivali komentare po marginama knjiga.

Učenici su također doznali gdje se sve danas može pronaći glagoljica - od hrvatskih novčanica, preko Aleje glagoljaša koja povezuje Roč i Hum, pa sve do Bašćanske staze glagoljice na otoku Krku.

Predavanje je bilo obogaćeno edukativnim igrama i interaktivnim sadržajima, a učenici su aktivno sudjelovali, učili kroz zabavu i razvijali svijest o važnosti očuvanja kulturne baštine.

Napisala: Marta Osmanović, 6. e
Foto: Ana Held, učiteljica hrvatskog jezika

Predavačica Ana Mihaljević održala je predavanje na temu Volim glagoljicu.

Pažljivo slušamo i odgovaramo na pitanja.

Sada znamo neka glagoljična slova.

Rješavamo kviz o glagoljici.

LEGO kreacije učenika u Pitomači

U školskoj knjižnici, 8. prosinca 2025., otvorena je izložba modela od LEGO kockica „BRICK DAY PITOMAČA 2025.“ U projektu je sudjelovalo 45 učenika od 5. do 8. razreda koji su izradili raznolike i maštovite konstrukcije od LEGO elemenata.

LEGO kockice pripadaju jednoj od najpoznatijih i najomiljenijih igara na svijetu. Njihova jednostavnost (spojiti kockicu na kockicu) otvara vrata beskonačnim mogućnostima. Učenici su tako predstavili svoje radove te pokazali iznimnu kreativnost, tehničko razumijevanje i inovativan pristup izradi modela.

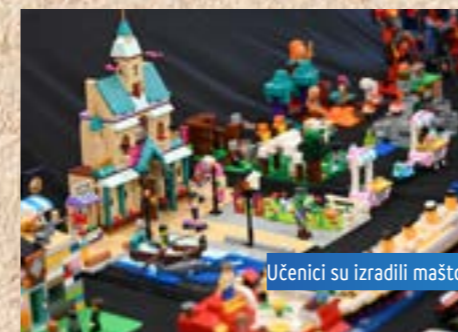
U svečanom dijelu programa izložbu je otvorio ravnatelj škole Igor Maresić, a okupljene je pozdravio i načelnik Općine Pitomača Željko Grgačić istaknuvši važnost poticanja stvaralaštva kod djece i mladih. Voditelj projekta Davor Jendrašić tom je prigodom malim kreativcima podijelio nagrade.

Pokrovitelji događaja su Općina Pitomača i ALFA izdavačka kuća koji su podržali ovu izložbu te osigurali LEGO poklon-setove za sve učenike sudionike.

Ovaj događaj prepoznat je kao vrijedan doprinos promicanju kreativnosti, tehničke pismenosti i inovativnog razmišljanja kod mladih.

Škola ovim nastavlja stvarati prilike za učenje kroz igru, konstrukciju i timski rad.

Napisao: Roko Tkalić, 6. e
Foto: Foto Begović

Učenici su izradili maštovite konstrukcije od LEGO kockica.

Znatiljivi pogledi.

Učenicima su uručeni prigodni pokloni.

Glavni organizator izložbe: Davor Jendrašić, učitelj glazbene kulture.

Svaki rad priča svoju LEGO priču.

Za uspomenu na Brick Day.

Languages Open Hearts and Minds: A special celebration of the European Day of Languages

This year, the eighth-grade students of our school celebrated the European Day of Languages in a uniquely vibrant and memorable way. As part of a specially designed English lesson, they had the opportunity to meet native speakers of Portuguese—Brazilian, football players from NK Pitomača, who brought not only their language and culture, but also warmth, humour, and enthusiasm into our classroom.

The inspiration for this project came from a simple but meaningful insight. Knowing that my husband, a football coach at the local club, works with players from different parts of the world, including Brazil, I saw a wonderful opportunity for our students. Portuguese has always been a language I personally admired, yet one that students rarely get to hear live. When I shared my idea with the Brazilian players, they immediately accepted with genuine interest. Their kindness and readiness to participate allowed the project to grow into a full, engaging mini-event for our eighth-graders.

We prepared an organised demonstration lesson together: we decided who would speak which language (Portuguese, English, or Croatian), agreed on activities, selected vocabulary, and planned how the students would actively participate. In the end, we carried out two identical lessons, one for each shift of eighth-grade students, ensuring that everyone could enjoy the same experience.

A Lesson Filled with Discovery

The class began with a short introduction to the European Day of Languages - its purpose, history, and message. This year's theme, "Languages open hearts and minds," perfectly captured the spirit of what we hoped to achieve: building curiosity, fostering openness, and showing students how languages connect people across continents.

Our guests introduced themselves in Portuguese, prompting students to guess what they had said. This led into a brief presentation about the Portuguese language - where it is spoken, how many people use it, and why it is one of the world's major languages. Students also watched a short video about Brazil, giving them a colourful glimpse into the guests' homeland.

Learning Portuguese Through Fun Activities

The heart of the lesson was a series of lively, interactive activities, for example: Mini Portuguese lesson (with the guidance of our guests, students learned basic Portuguese phrases); Say your name activity; Similarities and differences (comparing Portuguese words with Latin roots and similarities with Croatian and English), Role-play situations (students and guests acted out short dialogues in various situations, switching between Portuguese, English, and Croatian); Pronunciation Contest (students repeated Portuguese sentences and competed for the title of "Best Portuguese Imitator").

One of the most interesting activities was Q&A: "Ask a Brazilian" where students had many football-related questions, but they also asked about culture, food, and life in Brazil. The players revealed that they enjoy Croatian cuisine - especially *ćevapi*, though they miss flavours from home. After that, the lesson included *Aquarela do Brasil*, one of the most iconic Brazilian songs, closely tied to the country's football tradition and the music added an authentic cultural moment to the session.

To wrap up, students completed a short quiz, reflected on what they learned, and posed for a group photo with the guests.

A Celebration of Language, Culture, and Connection

Throughout both lessons, students were engaged, curious, and eager to participate. Some were shy at first, but many bravely repeated Portuguese phrases aloud, encouraged by the positive energy of the visitors. The experience brought language learning to life in a way that goes beyond textbooks - it became personal, interactive, and joyful. The presence of our guests enriched our celebration and demonstrated that languages truly do open hearts and minds.

This project reminded us that learning a language means exploring a new world - a world of culture, communication, and connection. And for our students, this celebration will surely remain a lasting and inspiring memory.

Written by: Eva Bedeković-Šabanagić, 8. a
Photo by: Jelena Habijanić, English teacher

Students working with our Brazilian guests.

Learning Portuguese through activities.

Guests presenting language and culture.

Active participation during the lesson.

EDL opening and our headmaster's speech.

Group photo after the workshop.

HOIÁ

Students and guests together.

HOIÁ

OIÁ

Zvijezde školskih dana

Rad, znatiželja i ustrajnost ostavili su neizbrisiv trag u generacijama učenika koje su obilježile našu školu. Oni koji su se istaknuli svojim znanjem, marljivošću i pozitivnim duhom danas grade različite životne priče, ali i dalje su dio našeg školskog ponosa. Prisjetimo se bivših najučenika čiji uspjesi i danas nadahnjuju.

JAKOV ČAJKULIĆ

Generacija: 2017. - 2021.

Školski uspjesi: Sudjelovao sam na državnim prvenstvima iz stolnog tenisa, županijskim natjecanjima iz Kemije, Fizike, Matematike, Geografije i Informatike te na Klokane bez granica, Dabru i MathOS-u.

Nakon osnovne škole: Školovanje planiram nastaviti u Zagrebu na Fakultetu elektrotehnike i računarstva ili Agronomskom fakultetu.

Neka zanimljivost: Volim sport te gledati filmove i serije. Mogao bih cijeli dan provesti radeći samo to.

Poruka učenicima: Što god radiš, radi to 100%.

ILONA ČOP

Generacija: 2016. - 2020.

Školski uspjesi: Sudjelovala sam na županijskim natjecanjima iz znanja, najviše iz Hrvatskog jezika te na državnim natjecanjima iz stolnog tenisa. Bila sam član raznih izvannastavnih i izvanškolskih aktivnosti.

Nakon osnovne škole: Završila sam Gimnaziju dr. Ivana Kranjčeva Đurđevac. Trenutno studiram na Sveučilišnom integriranom prijediplomskom i diplomskom studiju poslovne ekonomije na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Neka zanimljivost: Još uvijek me najviše vesele sitnice, drage pjesme i osjećaj bezbrižnosti.

Poruka učenicima: Učite zbog sebe, a ne zbog ocjena jer ocjene će proći. Znanje i radne navike ostaju s vama zauvijek.

VEDRANA FILIPOVIĆ

Generacija: 2006. - 2010.

Školski uspjesi: Imala sam izvrsne ocjene i sudjelovala sam na dvama državnim natjecanjima iz Geografije (u 7. razredu u Primoštenu, a u 8. u Vinkovcima). Rekreativno sam trenirala rukomet i pohađala osnovnu glazbenu školu gdje sam svirala tamburu.

Nakon osnovne škole: Srednjoškolsko obrazovanje nastavila sam u matematičkoj gimnaziji u Virovitici nakon čega sam upisala Stomatološki fakultet u Zagrebu. Shvatila sam da medicinsko područje nije u mojoj domeni interesa pa sam se ispisala s tog fakulteta i upisala Rudarsko-geološko-naftni fakultet koji pokriva tehničko i prirodoslovno područje. Po struci sam geološka inženjerka i radim kao doktorand na projektu koji se bavi geotermalnom energijom.

Neka zanimljivost: Jedini neuspjeh je ako ne pokušaš.

Poruka učenicima: Istražujte nepoznato - čitajte, gledajte, slušajte, pitajte.

FILIP SMRČEK

Generacija: 2012. - 2016.

Školski uspjesi: U petom sam razredu imao četvorku iz Tjelesne i zdravstvene kulture, a u šestom iz Tehničke kulture. Iz svih drugih predmeta imao sam odličan uspjeh. Išao sam na natjecanja iz gotovo svih nastavnih predmeta te sam sudjelovao na Klokane bez granica, Hippu, Dabru, Ekološkom kvizu „Lijepa naša“, Mathemi... Bio sam na državnim natjecanjima iz Matematike i Kemije. Kao maturant proglašen sam najboljim učenikom generacije Virovitičko-podravske županije u konkurenciji srednjih škola četverogodišnjeg programa.

Nakon osnovne škole: Nakon osnovne škole upisao sam Gimnaziju Petra Preradovića u Virovitici, prirodoslovno-matematički smjer. Danas studiram medicinsku biokemiju na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu.

Neka zanimljivost: Sakupljam euro kovanice i prazne limenke raznih pića te volim isprobavati razna craft piva.

Poruka učenicima: Fokusirajte se na put, a ne samo na cilj. Ocjene su važne, ali i sposobnost da se nosite s neuspjehom. Iskoristite priliku i uključite se u centre izvrsnosti jer ćete tamo naučiti više nego na klasičnoj nastavi te upoznati ljude koji dijele vaše interese.

IVAN BUJANIĆ

Generacija: 1994. - 1998.

Školski uspjesi: Sudjelovao sam na natjecanjima iz Matematike, Kemije i Fizike te na Smotri LiDraNo. Kao najveći uspjeh istaknuo bih državno prvenstvo iz astronomije u 7. i 8. razredu.

Nakon osnovne škole: Upisao sam Gimnaziju Petra Preradovića u Virovitici. Nastavak mojeg obrazovnog i životnog puta bio je na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu gdje sam diplomirao na smjeru Telekomunikacije i informatike. Cijelo vrijeme bio sam igrač NK Pitomače i prošao sve nogometne uzraste te desetak sezona igrao u seniorskoj momčadi. Sada živim u Zagrebu sa suprugom i troje djece. Zaposlen sam u Plivi kao IT stručnjak za proizvodne sustave i član sam globalnog tima koji radi na projektima diljem svijeta.

Neka zanimljivost: Za nagradu što sam postao najučenik škole, županija mi je darovala bicikl koji mi je bio u voznom stanju sve do prije nekoliko godina.

Poruka učenicima: Bavite se izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima. Tako ćete steći iskustva i poznanstva koji će vam ostati za cijeli život. Možda otkrijete neki skriveni talent ili strast prema nečemu što će vam pomoći u budućem odabiru srednje škole ili fakulteta.

PATRIK NOVOGRADEĆ

Generacija: 2018. - 2022.

Školski uspjesi: Više prvih mjesta na županijskim natjecanjima iz Matematike i Informatike u kategorijama: razvoj softvera, primjena algoritama i osnove informatike. Bio sam osmi na državnom natjecanju iz Matematike. Osvojio sam dvije zlatne medalje na državnim smotrama radova za rad Master Cuber (robot koji slaže Rubikovu kocku). Sudjelovao sam na tromjesečnoj stručnoj praksi u Španjolskoj u sklopu Erasmus projekta Strukovne škole Đurđevac.

Nakon osnovne škole: Svoje školovanje planiram nastaviti u smjeru programskog inženjerstva, ali još nisam odlučio na kojem fakultetu. U zadnje se vrijeme bavim raznim softverskim projektima te tako unaprjeđujem svoje vještine. U budućnosti bih se htio baviti razvojem softvera.

Neka zanimljivost: Proglašen sam najučenikom županije.

Poruka učenicima: Nikad ne odustajte od svojih ciljeva. Nemojte čekati priliku, nego ju stvorite. Uz volju i trud sve je moguće!

Osmislili: Roko Tkalčec i Erik Tratnjak, 6. e

Foto: Privatna zbirka

prera
dovi
ćeve
zvijezde

“Fokusirajte se na put, a ne samo na cilj. Ocjene su važne, ali i sposobnost da se nosite s neuspjehom.”

PŠ GRABROVNICA

Tradicija u rukama najmlađih

Učenici Područne škole Grabrovnica ostvarili su zapažene uspjehe na dvjema manifestacijama koje njeguju tradiciju, kreativnost i kulturnu baštinu našega kraja. Na manifestaciji „Povrat tradicijskih običaja, matkanja pisanicama i izložba pisanica” u Kladarama osvojili su 3. mjesto za najljepšu

pisanicu. Pisanice su izrađene tradicijskim i modernim tehnikama, a učenici su ih najviše ukrašavali tijestom i plastelinom. Nagradu je u njihovo ime preuzela učiteljica Draženka jer su naši vrijedni učenici istog dana sudjelovali i na Županijskoj smotri dječjeg folklora u Virovitici i time dodatno potvrdili svoju razigranost i ljubav prema tradiciji. U Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića održana je

14. međunarodna izložba pisanica, na koju su učenici PŠ Grabrovnica ponijeli svoje maštovite pisanice i time dodatno obogatili ovu prekrasnu manifestaciju. Uspjesi na ovim manifestacijama pokazali su koliko učenici PŠ Grabrovnica njeguju tradiciju, ponosno predstavljaju svoju školu i zajednicu te s velikim entuzijazmom sudjeluju u očuvanju kulturne baštine.

Njeguemo običaje bojanja pisanica.

Osvajeno 3. mjesto za najljepšu pisanicu.

Učiteljica Draženka preuzela je vrijednu nagradu za učenike.

Crtice s područja

PŠ KLADARE

Radionica puna boja i mašte

U srijedu, 22. listopada 2025., u Područnoj školi Kladare održana je kreativna jesenska radionica na kojoj su članice Udruge Čuvarice kulturne baštine naučile učenike izrađivati ukrase i cvijeće od krep papira.

Radionica je osmišljena s namjerom da se djeca povežu s tradicijom, nauče nove vještine i na kreativan način izraze svoju maštu, sve u duhu očuvanja kulturne baštine. Učenici su pod vodstvom članica udruge strpljivo stvarali ukrase od krep papira. Korištenjem jednostavnih materijala imali su priliku naučiti tehniku

izrade cvijeća, a pritom su se zabavljali i razvijali svoju kreativnost. Za mnoge je ovo bio prvi susret s krep papirom, no uz pomoć iskusnih članica udruge svi su uspješno svladali izradu cvjetova raznih boja. U veselom ozračju djeca su učila o tradicijskim tehnikama ručne izrade cvijeća koje su nekoć bile uobičajene u našim krajevima. Cilj radionice bio je ne samo upoznavanje djece s tehnikama izrade cvijeća, već i očuvanje kulture i običaja koji su često zanemareni u suvremenom društvu.

Udruga Čuvarice kulturne baštine već dugi niz godina u našoj maloj školi provodi razne aktivnosti koje promiču očuvanje narodnih običaja pa se toplo nadamo da će se tradicija u Kladarama i dalje njegovati.

Izradujemo cvijeće od krep papira.

Kad se male ruke slože...

Teo i Martino su dokazali da imaju spretno ruke.

Crtice s područja

PŠ MALA ČREŠNJEVICA

Umjetnost u prirodi

Učenici 2. i 4. razreda Područne škole Mala Črešnjevica iskoristili su sunčani proljetni dan za sudjelovanje u inspirativnoj likovnoj radionici na školskom dvorištu. Ovoga puta naglasak nije bio na proljeću, već na ljetu punom boja, sunca i obiteljskih trenutaka.

Koristeći uljne i suhe paste, učenici su slikali prizore idealnog ljetnog dana provedenog sa svojom obitelji. Na njihovim radovima mogli su se vidjeti plaže, piknici, izleti, igre na otvorenom i zajednički trenuci koji im najviše znače. Svaki je

crtež bio jedinstven, šaren i ispunjen toplinom - baš poput njihovih obiteljskih uspomena.

Radionica je protekla u ugodnoj atmosferi prepunoj smijeha, razgovora i kreativnosti. Djeca su međusobno dijelila ideje, pomagala si oko izbora boja i ponosno pokazivala svoje radove. Pastelne boje ostavile su trag ne samo na papiru već i na njihovim rukama - dokaz da je pravi umjetnički posao odrađen s puno entuzijazma.

Zahvaljujući ovoj proljetnoj radionici, školsko je dvorište nakratko postalo mala umjetnička kolonija, a učionice su postale bogatije za mnoštvo prekrasnih radova koji donose dašak ljeta i radosti zajedničkih trenutaka.

Učenje i stvaranje na svježem zraku.

Donatela Kiara zna što će naslikati.

Zadovoljni smo svojim likovnim radovima.

PŠ SEDLARICA

Knjižnica na kotačima

Povodom Mjeseca hrvatske knjige, učenici PŠ Sedlarica sudjelovali su u posebnom događaju u suradnji s bibliobusnom službom Gradske knjižnice i čitaonice Virovitica. U školskom je dvorištu održana radionica pod nazivom „Knjižničar na jedan dan“, koja je učenicima približila svijet knjiga na zanimljiv i poučan način.

Naši prvašići i drugašići imali su priliku upoznati se s time kako funkcionira bibliobus - knjižnica na kotačima koja svakoga dana obilazi udaljenija mjesta i školama omogućuje pristup knjigama. Knjižničarka je učenicima pokazala kako se knjige posuđuju, a mogli su se i sami okušati u ulozi pravih knjižničara.

Učenici su aktivno sudjelovali u razgovoru, smišljali pitanja, dijelili svoje dojmove i učili o važnosti knjižnica za zajednicu. Nakon radionice mogli su slobodno razgledati knjige i odabrati one koje ih najviše privlače.

Uz puno smijeha, veselja i znatiželjnih pogleda, učenici su uživali u svakom trenutku. Ovakva druženja podsjećaju koliko je knjiga važna u životu djece - razvija maštu, čuva tradiciju i potiče ljubav prema čitanju.

Ukrasili smo svoju knjižnicu na kotačima.

Svi smo postali knjižničari na jedan dan za što smo dobili diplome.

PŠ Stari Gradac

Mali majstori logike

U Područnoj školi Stari Gradac, pod vodstvom mentorice Marije Gibe, održano je školsko Sudoku natjecanje na kojem su sudjelovali učenici Područne škole iz Starog Gradca, Grabrovnice i Velike Črešnjevice. Naši vrijedni učenici pokazali su koliko se znanja, logike i strpljenja krije u rješavanju

ovih popularnih brojčanih zagonetki. Sudoku je misaona igra koja potiče koncentraciju, razvija logičko razmišljanje i uči učenike upornosti. Iako naizgled jednostavan, svaki je zadatak mali logički izazov u kojem treba pažljivo promišljati i povezivati brojeve kako bi se popunila mreža bez ponavljanja. Upravo su tu snalažljivost i upornost naši natjecatelji sjajno demonstrirali. Školsko natjecanje dio je

projekta Hrvatske Mense u koji se svake godine uključuje sve više učenika. Ovogodišnji sudionici pristupili su zadacima vrlo ozbiljno i pokazali da se upornošću i smirenim razmišljanjem mogu postići odlični rezultati. Nakon što su mozgoviti dobro „zagrijani“, učenici su se zasluženo počastili pizzom i sokom - savršen završetak jednog zabavnog, izazovnog i poučnog dana. Bravo za sve male logičare!

Crtice s područja

Mia, Irena, Eva, Josip i Toma vole logički razmišljati.

Što je Sudoku?

Sudoku je logička zagonetka na mreži 9x9, podijeljena na devet blokova 3x3, čiji je cilj popuniti sva polja brojevima od 1 do 9 tako da se svaki broj ponovi samo jednom u svakom retku, svakom stupcu i svakom bloku 3x3; igra se metodom eliminacije, koristeći već zadane brojeve kao početne točke za logično zaključivanje.

5	3		7					
			1	9	5			
	6		9	8				
8								6
	4			8				3
	7					2		1
		6		2	8			
				4	1	9		
							7	5
				8	7	9		

Crtice s područja

PŠ Velika Črešnjeвица

Životinje, priroda i dječje oduševljenje

Učenici Područne škole Velika Črešnjeвица proveli su predivan i edukativan dan. Posjetili su Metaluna ranč u Slatini gdje su imali priliku naučiti nešto sasvim novo - kako se njeguju, hrane i vode konji i magarci. Uz stručno vodstvo domaćina, djeca su se upoznala s načinima pritomljavanja životinja, njihovim navikama te važnosti brige o životinjama u ruralnim područjima. Nakon poučnog dijela, učenici su sudjelovali u raznim tradicijskim igrama

poput bacanja potkova, povlačenja užeta i nošenja jaja u žlici. Uz navijanje, smijeh i puno dobre energije, pokazali su pravi sportski duh. U nastavku druženja svi su uživali u ukusnom obroku u restoranu Višnjica nakon čega je slijedilo slobodno vrijeme za igru u prirodi. Učenici su kući ponijeli pregršt dojmova, lijepih uspomena i nova znanja o konjima.

Eva brine o životinjama.

Vrijeme je za ručak.

Hrana u ruci i osmijeh u srcu našeg Leona.

Dajan u prijateljskom susretu.

Zajedničko druženje sa životinjama.

PŠ DINJEVAC / PŠ STAROGRAĐAČKI MAROF

Suradnja koja obogaćuje

Zajednički posjet školskoj knjižnici

Suradnja dviju škola nastavila se i povodom Mjeseca hrvatske knjige te Međunarodnog dana školskih knjižnica. Učenici su zajednički posjetili školsku knjižnicu u matičnoj školi gdje ih je dočekala knjižničarka i uvela u čaroban svijet knjiga.

Razgledali su knjižnicu, naučili kako se posuđuju knjige te poslušali čitanje slikovnice Elmer. Slijedila je kratka kreativna radionica u kojoj su učenici ilustrirali šarene slonice, a druženje je završilo veselim sportskim aktivnostima u školskoj dvorani.

Animacija i znakovni jezik u Kući Petra Preradovića

U sklopu obilježavanja Svjetskog dana animiranog filma i Međunarodnog dana gluhih i nagluhih osoba, učenici PŠ Dinjevac i PŠ Starogradački Marof zajednički su sudjelovali na sedmom Književnom klubu u Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića u Grabrovnici. Teme sastanka bile su animirani film i znakovni jezik. Nakon uvodnog predavanja, na kojem su ponovili što je to animirani film i što znači animirati, učenici su pogledali poučni animirani film Nenasilna komunikacija. Igra pantomime bila je uvod u drugi dio sastanka na kojem

Trenutak druženja među knjigama.

Gledamo film o Charliu Chaplinu.

su pogledali ulomak iz filma o Charliu Chaplinu. Posebno ih je oduševio praktični dio - učenje kako znakovnim jezikom „potpisati“ svoje ime. Učenici su se brzo snalazili i s puno entuzijazma svladali zadatak. Susret je završio kreativnom radionicom izrade vlastite animirane scene što je kod učenika izazvalo oduševljenje i ponos.

Crtice s područja prikupile i napisale: Nicol Ivaković, Dora Smiljanić i Elvira Tudić, 6. d
Foto: učiteljice razredne nastave

Ispred rodne kuće Petra Preradovića.

Crtice s područja

Obilježili smo...

Dan jabuka

Dan kravate u PŠ Turnašica.

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Obilježili smo ...

Foto: učiteljice razredne nastave

Ludi dan u Dinjevacu!

Učenici PŠ Kladare u aktivnosti Sigurno u prometu.

Posjetio nas je Sveti Nikola i donio prigodne poklone.

Niko i Hana.

Uskrs u PŠ Stari Gradac.

Obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje u PŠ Mala Črešnjeva.

U ugodnom društvu.

kamo mila

Posjet srednjoj školi u Pitomači i čarolija kamilice

Učenici Područne škole Starogradački Marof i 3. c razreda, u sklopu projekta „Kamo-Mila“, u kojem je OŠ Petra Preradovića Pitomača pridruženi partner, posjetili su Srednju školu Stjepana Sulimanca u Pitomači.

Dočekali su nas ljubazni nastavnici i učenici koji su nam pripremili zanimljive radionice. Upoznali su nas s biljkom kamilicom te smo naučili gdje raste, kako se bere i za što se sve koristi. Zatim smo izrađivali sapune od kamilice i slagali ukrasne kutijice u koje smo

ih stavljali te punili vrećice čajem. Bila je to zanimljiva i mirisna radionica, a najbolje je što smo sve izrađeno dobili na poklon. Nakon radionice razgledali smo školu, koja je vrlo velika i ima mnogo učionica u kojima učenici

mogu puno toga naučiti. Svi su nas lijepo ugostili i počastili ukusnim ručkom. Bio je to dan ispunjen učenjem i druženjem. Shvatili smo koliko nam priroda nudi i kako iz nje možemo naučiti brinuti se o sebi i drugima.

Zašto je kamilica važna biljka:

- Ima ljekovita svojstva - koristi se za smirenje, ublažavanje bolova i nesаницe.
- Pomaže kod probavnih tegoba i upala.
- Koristi se u kozmetici - u kremama, šamponima i sapunima zbog blagog djelovanja.
- Od kamilice se pravi čaj koji opušta i poboljšava raspoloženje.
- Ima ugodan miris i koristi se kao prirodni osvježivač prostora.
- Ekološki je prihvatljiva i lako se uzgaja.

Napisale: Dora Veličan, Lu Šajn, Elena Šoštarčić, 4. c
Foto: Jelena Begović, učiteljica razredne nastave

Manuela je izradila sapun od kamilice.

Punimo vrećice čajem.

worldskills
Croatia

WorldSkills Croatia 2025. na Zagrebačkom velesajmu

Pronaći pravi izbor nije nemoguće

Učenici 8. c razreda, polaznici izvannastavne aktivnosti *Moj pr(a)vi izbor*, u travnju su posjetili Zagrebački velesajam i sudjelovali kao promatrači na velikom događanju - Državnom natjecanju učenika strukovnih škola WorldSkills Croatia 2025.

Ovo je natjecanje jedno od najvećih i najvažnijih događanja u strukovnom obrazovanju u Hrvatskoj. Okupilo je stotine učenika srednjih strukovnih škola iz cijele zemlje koji su pokazali svoja znanja i vještine u više od 40 različitih disciplina - od medicinskih sestara i kozmetičara do kuhara, stolara, CNC operatera i mnogih drugih. Za naše osmaše, koji su na pragu donošenja važne životne odluke - izbora srednje škole, ovo je bila izvrsna prilika da izbliza vide kako izgledaju različita zanimanja i što sve nude strukovne škole. Mnogi su se s velikim zanimanjem uključili u interaktivne radionice, isprobali opremu, razgovarali s učenicima i

mentorima, a neki su se čak okušali u vještinama poput vađenja krvi (na lutki, naravno). Posebno zanimljiva bila je radionica „Upoznajem sebe na putu do srednje“ koju je vodila psihologinja Ana Boban Lipić. U njoj su učenici dobili priliku razmisliti o vlastitim interesima, sposobnostima i vrijednostima te kako ih povezati s mogućim budućim zanimanjem. Učenike su pratile razrednica Josipa Reit i učiteljica Ivana Mijok koje ističu kako su djeca tijekom cijelog dana bila iznimno motivirana, znatiželjna i angažirana. Iako su se dobro zabavili, ono najvažnije ipak se dogodilo „iznutra“ - mnogi su počeli ozbiljnije promišljati

o vlastitom profesionalnom putu. „Nadamo se da su i neki neodlučni pronašli svoje zvanje, a odlučni ga potvrdili“, zaključile su učiteljice.

WorldSkills Croatia 2025. još je jednom pokazao koliko su strukovna zanimanja raznolika, korisna i puna potencijala, a našim osmašima pružio je dragocjeno iskustvo koje će im, vjerujemo, pomoći da lakše i sigurnije zakorače prema srednjoškolskom obrazovanju - korak bliže svom pravom izboru.

Napisala i fotografirala: Josipa Reit, učiteljica engleskog jezika

Naši bivši osmaši na Zagrebačkom velesajmu.

Koliko država članica broji EU?

- a) 26
- b) 27
- c) 28

Koliko službenih jezika ima EU?

- a) 24
- b) 25
- c) 26

PRERADOVIĆEV IZAZOV

Prije nekoliko mjeseci, dok smo čekali proglašenje rezultata na jednom od pub kvizova koje redovito posjećujemo, moj kolega Tomislav Dokuš, naš učitelj i vrsni fizičar, predložio je da zajedničkim snagama organiziramo školski pub kviz i tako učenicima ponudimo novi oblik odmjeravanja znanja. Iz čiste ljubavi prema kvizovima i želje da tu strast podijelimo s učenicima, brzo smo krenuli u realizaciju projekta, vodeći se idejom spajanja zabave, znanja i druženja u opuštenoj, ali ipak natjecateljskoj atmosferi.

Svaki kviz okuplja između 10 i 15 ekipa, a nagrade nam velikodušno osiguravaju lokalni sponzori. Do sada smo organizirali tri kviza, a posljednji, održan u sklopu Erasmus+ projekta, bio je tematski. Ovoga su se puta natjecali i učitelji, a u planu je i team building kviz za sve kolege željne izazova i dobre zabave.

Najviše nas, ipak, vesele reakcije učenika - njihovo uzbuđenje, navijanje i smijeh tijekom kviza. Često nas pitaju kada će biti sljedeći, a to nam je najbolji pokazatelj da su kvizovi postali nešto što nas u školi povezuje.

Napisala i fotografirala: Petra Presečan, učiteljica povijesti

Nadamo se još jednom susretu.

Znamjem do vrijednih nagrada.

Dobro smo se počastili.

Nestrpljivo čekamo da učiteljica Petra Presečan započne kviz.

Riješi kviz i provjeri svoje (ne)znanje o EU

BROJČANI ABC

1. **Koliko država članica broji EU?**
 - a) 26
 - b) 27
 - c) 28
2. **Koliko službenih jezika ima EU?**
 - a) 24
 - b) 25
 - c) 26
3. **Kojeg datuma obilježavamo Dan Europe?**
 - a) 9. travna
 - b) 9. svibnja
 - c) 9. lipnja
4. **Koje je godine Republika Hrvatska primljena u punopravno članstvo EU?**
 - a) 2003. godine
 - b) 2013. godine
 - c) 2023. godine

ABECEDA

1. Koja je država ostvarila 3. mjesto na ovogodišnjem Eurosongu, s pjesmom Espresso Macchiato?
2. Kako se zove tradicionalna vrsta saune, duboko ukorijenjena u kulturu nordijskih naroda?
3. Koji je naziv za salatu koja se obično radi od komadića rajčice, krastavaca, luka, feta sira i maslina, a začinjena je solju, limunovim sokom i maslinovim uljem?
4. Kojim je jezikom napisana Bašćanska ploča?
5. Koje more razdvaja Irsku i Veliku Britaniju?

ASOCIJACIJA

1. Kako se zove kulturni i intelektualni pokret od 14. do 16. stoljeća koji u središte svoga zanimanja stavlja čovjeka?
2. Koja je država poznata kao zemlja tulipana i vjetrenjača?
3. Kako se zove program EU kojim se podupiru obrazovanje, osposobljavanje, mladi i sport u Europi?
4. Koji je grad najveća europska luka po prometu i kapacitetu?

TOČNO/NETOČNO

1. Berlin je najveći grad EU.
2. Službeno sjedište Europskog parlamenta nalazi se u Strasbourgu.
3. Najmanja država članica EU je Luksemburg.

RUEŠENJA
BROJČANI ABC: 27, 24, 9. svibnja, 2013. godine
ABECEDA: Estonija, finska sauna, grčka salata, hrvatski jezik, Irsko more
ASOCIJACIJA: humanizam, Nizozemska, Erasmus+, Rotterdam
Rješenje asocijacije: ERAZMO ROTERDAMSKE (bio je jedan od najpoznatijih humanista i mislilaca
europske renesanse)
TOČNO/NETOČNO: točno, netočno (naimanja je Malta)

Kao dijete čitala sam sve knjige do kojih sam uspjela doći

U sklopu 56. susreta literarnih družina „Preradovićev rođendan“, koji se tradicionalno održavaju u pjesnikovoj kući u Grabrovnici povodom njegovog rođendana, imali smo priliku razgovarati s Nadom Mihoković-Kumrić, istaknutom književnicom i autoricom brojnih prozih djela za djecu, mladež i odrasle. U ugodnom ambijentu Preradovićeva doma, Nada Mihoković-Kumrić podijelila je s nama svoja razmišljanja o stvaralaštvu, književnim počecima i ulozi književnosti u današnjem vremenu.

Intervju vodila:
Ksenija Grudić-Kukavica, knjižničarka
Foto: Foto Begović

U ugodnom razgovoru.

živati... Mene to ništa nije zanimalo pa sam se često sakrivala od svojih roditelja.

» Kako mislite da niste smjeli čitati?

Ne, nisam smjela čitati. Mogla sam čitati samo udžbenik za školu, a sve druge knjige čitala sam sakrivena u povrtnjaku. Znala sam čak i sakrivati knjige koje su me zanimale ispod udžbenika za školu.

» Izdvojite najdražu knjigu iz djetinjstva.

Kao dijete čitala sam sve knjige do kojih sam uspjela doći. S 12 godina

počela sam čistiti police susjeda, a on je imao sve pustolovne romane poput Tri mušketira te pustolovne romane Divljeg zapada. Više ne znam čitaju li današnja djeca takve knjige ili samo pogledaju film. Onda sam počela čitati ljubavne romane pa romane francuske i engleske književnosti. Teško mi je izdvojiti najdražu knjigu.

» Odakle ljubav prema pisanju i kad ste odlučili pisati?

Moj djed po mami te moja baka po tati voljeli su knjige. Mislim da sam ljubav prema pisanju naslijedila

» Što biste rekli o sebi? Tko je Nada Mihoković-Kumrić?

Po struci sam farmaceutkinja. Uz dugogodišnji rad u ljekarni, više od četrdeset godina posvetila sam se pisanju knjiga za djecu, mlade i odrasle. Surađivala sam s brojnim dječjim časopisima i radijskim emisijama u kojima sam objavljivala svoje priče. Članica sam Društva hrvatskih književnica i Društva književnika za djecu i mlade.

» Rođeni ste u Novigradu Podravskom. Koja su vam omiljena sjećanja iz djetinjstva?

Ovo je odlično pitanje s obzirom na to da trenutno pišem prozu o Podravini, odrastanju u Novigradu Podravskom 50-ih, 60-ih i 70-ih godina. Najveći problem je taj što ne mogu provjeriti činjenice kojih se ne sjećam. Ono čega se sjećam odnosi se na brojna ograničenja koja sam imala kao dijete. Jedno od njih je da nisam smjela čitati, a ni pisati. Morala sam naučiti ručni rad, heklati,

od njih. Nekada smo za bilo kakvu objavljenu crticu dobili novac. Kada sam imala 15 godina, objavila sam svoju prvu kratku priču. Došao je poštar. Tražio je moj potpis, zbrojio novac i predao mi ga. Moja mama je mislila da se poštar zabunio jer kako bih ja dobila novce. Poštar je rekao da nije zabuna. Od tada sam redovito nešto objavljivala i dobivala novac za svoje radove pa su se i roditelji malo smekšali. Htjela sam studirati književnosti, ali zbog roditelja otišla sam studirati farmaciju.

Rekli su mi da ću tako zaraditi više nego čitajući i pišući knjige. Mojih roditelja danas više nema, a moj muž je shvatio da više volim književnost od farmacije. Zato se danas uključuje u sve kućanske poslove kako bih ja mogla biti za računalom i pisati.

» Da se možete susresti s nekim likom iz knjige, koji bi to lik bio i na koje mjesto biste ga odveli?

Moji likovi su svi oni koji me okružuju u stvarnom životu: djeca, roditelji, bake, djedovi, prijatelji, susjedi... Susrela bih se s građevinskim poduzetnicima, tajkunima, koji su pretvorili zelene površine u stambene zgrade pa sada nemate mjesto za dječje igralište ili klupu na koju možete sjesti. S njima bih porazgovarala o tom problemu 21. stoljeća.

» Puno se govori o krizi čitanja jer svi sve više koriste internet. Koje je Vaše mišljenje o tome?

Istina je da se manje čita, zato se posljednjih desetak godina bavim problemom čitanja i pisanja. Napisala sam o tome dvije knjige: „Čitateljsko oko“ i „Spisateljsko oko“. Kako potaknuti djecu da čitaju više od lektirnog naslova? Kad bi se čitalo, puno bi se toga otkrilo. Svojim unucima govorim da se čitajući bolje povezuje osjećaj lijeve i desne strane mozga te se stvara slika onoga

što čitate pa se bolje možemo uživjeti u same likove. No moji unuci često pobjegnu s mobitelom u ruci. Zato imamo dogovor: za svaku pročitano knjigu dobiju džeparac, ali mi moraju ispričati o čemu se radi u toj knjizi. Prihvatili su to jako dobro. Odabranu knjigu pročitaju u tri dana.

» Koliko lektira utječe na motivaciju i ljubav prema čitanju?

Od 13. do 18. godine čitala sam sto knjiga godišnje. To su uglavnom bile knjige po vlastitom izboru. Čitala sam i lektiru, ali moram biti iskrena, nisam čitala sva lektirna djela. Često sam čitala druge knjige autora čiju sam knjigu trebala pročitati za lektiru, ali ne naslov koji je bio za lektiru. Znači, na satu lektire sam se „švercala“. To sam čak na 30. godišnjici mature priznala profesorici, a bila sam odlikašica. Da sam profesorica Hrvatskog jezika, odradila sam obveznu lektiru i

dopustila bih djeci da čitaju što žele. Smatram da onaj tko voli čitati uvijek nađe put za motivaciju prema određenoj knjizi.

» Što mislite o čitanju s ekrana?

Svoje tri knjige prenijela sam digitalno. Također su mi digitalno dostupne i neke knjige za djecu. Kao zdravstveni radnik, moram reći da čitanjem knjige koju držite u ruci odmarate tijelo, cirkulacija je savršena, knjiga je u visini očiju. Za ekranom tijelo je pogrbnjeno, a ne stradavaju samo leđa već i oči. Nisam protiv tehnologije, ona olakšava život, ali u razvojnoj dobi je treba smanjiti.

» Preferirate li kratku priču ili roman?

U zadnje se vrijeme sve češće okrećem kratkim pričama jer mi se čini da se romanima broje stranice. Sve što je iznad sto stranica navodno je predugačko. Moji unuci dobiju lektiru iz koje trebaju odabrati tri priče kako ne bi morali pročitati cijelu knjigu. Stoga uglavnom pišem zbirke priča s različitim temama: zdravlje ljudi, zdravlje okoliša, ljekovito bilje, prijateljstvo, ljubav...

» Koja je vaša poruka za kraj?

Ne činite drugima ono što ne želite da čine vama. To je ujedno i poruka jedne moje knjige.

Učenica Laura u društvu s knjižničarkom Ksenijom i književnicom Nadom Mihoković-Kumrić.

Pisanje je najljepši posao na svijetu

Miro Gavran

Interpretacijski centar Kuća Petra Preradovića, 19. ožujka 2025., bio je ispunjen glazbom i poezijom na poetsko-glazbenoj večeri pod nazivom „Petru za rođendan“ koji je održan povodom 207. obljetnice pjesnikova rođenja. Samoj večeri prisustvo je i književnik Miro Gavran čija su djela prevedena na više od 40 jezika, a po njegovim dramama i komedijama nastalo je više od 400 kazališnih premijera diljem svijeta. U razgovoru nam je otkrio što ga najviše inspirira, na čemu trenutno radi te kako je doživio večer poezije i glazbe u Grabrovnicima.

» Kako biste opisali svoj književni put od početaka do danas?

To je jedno predivno putovanje koje je otpočelo kada sam imao šesnaest godina o čemu pričam priče koje raduju mene i moje čitatelje. U međuvremenu je nastalo pregršt romana, drama, komedija, knjiga za djecu...

» Vaša djela prevedena su na brojne jezike i izvođena širom svijeta. Kako doživljavate međunarodni uspjeh?

Time se nikada ne opterećujem, ali sam istinski Bogu zahvalan što moji tekstovi dopiru do ljudi na svim krajevima svijeta, a to je dokaz da nose univerzalne poruke. Kada pišem novi tekst, ne razmišljam o

tome kakvu će recepciju imati, nego sam usredotočen samo na to da bude što zanimljiviji i sugestivniji te da čitatelju bude jasna moja misao.

» Što Vas najviše inspirira tijekom stvaranja likova i priča?

Najviše me inspiriraju međuljudski odnosi. Tu je početak i svršetak svih prijepora i nesporazuma, a književnost i

“Slušaj svoje srce i piši o onome što te osobno zanima”.

kazalište to vole.

» Vaša djela često obrađuju teme ljubavi, ljudskih odnosa i moralnih dilema. Koliko je važno govoriti o tim temama?

Sve teme, koje su važne za kvalitetu našeg života, važne su

i za književnost. Zato je važno obrađivati te teme u književnim djelima.

» Pisali ste i za djecu i mlade. Koliko je teško prilagoditi stil i poruku različitim generacijama?

S tim nemam problema: bio sam i dijete i mladić, a znam i što muči zrele ljude mojih godina. Uz to, uvijek sam komunicirao sa svim generacijama.

» Kako ste doživjeli večer poezije i glazbe u Grabrovnicima?

Bilo je to iznimno lijepa osmišljena večer u kome je publika istinski uživala. Sve je bilo urađeno s mjerom.

» Što Vam znači sudjelovanje u događanjima posvećenima Petru Preradoviću?

Kao književnik i kao predsjednik Matice hrvatske uvijek sam sretan kada svojom nazočnošću mogu odati počast ljudima iz hrvatske kulture koji to svojim djelom zaslužuju, a Petar Preradović je jedan od takvih. Također važno mi je odati priznanje organizatorima i sudionicima te večeri poezije.

» Na čemu trenutno radite? Možemo li uskoro očekivati novu knjigu ili kazališnu predstavu?

Nakon što je pretprošle godine objavljen moj zadnji roman za odrasle „Portret duše“, napisao sam jednu suvremenu psihološku dramu koja se zove „Privid“, a upravo radim na scenariju za dugometražni igrani film „Urotnici“ koji govori o Petru Zrinskom i Franu Krsti Frankopan. Režirat će ga

Bobby Grubić koji je završio filmsku akademiju u Americi i ondje već četvrt stoljeća uspješno djeluje.

» Koja je Vaša poruka mladim piscima i umjetnicima koji tek započinju svoj put?

Neka slušaju svoje srce i neka pišu o onome što njih osobno zanima. I naravno, neka uživaju u tome, ali i neka puno čitaju. Pisanje je najljepši posao na svijetu jer ni iz čega stvaramo nešto trajno.

Tko je Miro Gavran?

- Jedan je od najpoznatijih i najizvođenijih hrvatskih dramatičara i pisaca današnjice.
- Njegova djela prevedena su na više od 40 jezika i objavljena u stotinama izdanja širom svijeta.
- Kazališne predstave prema njegovim dramama i komedijama imale su više od 400 premijera i gledalo ih je više od četiri milijuna ljudi diljem svijeta
- Jedinstven je po tome što je vjerojatno jedini živući dramatičar u Europi koji ima festival posvećen isključivo njegovim djelima (naziva se GavranFest i održava se u više zemalja).
- Piše drame, romane za odrasle, knjige za djecu i mlade, a teme mu često uključuju ljudske odnose i psihološke i socijalne teme.
- Dobitnik je brojnih nagrada za književnost i kulturu u Hrvatskoj i inozemstvu.

Provjerene preporuke Mire Gavrana

Ako voliš romane za odrasle

- „Judita“ – povijesni roman ispričan iz ženske perspektive; emotivan i vrlo čitljiv.
- „Krstitelj“ – snažan roman o vjeri, sumnji i ljudskoj slabosti.
- „Zaboravljeni sin“ – psihološki roman o obitelji i identitetu.

Ako voliš kazalište / drame

- „Sve o ženama“ – jedna od njegovih najizvođenijih drama; duhovita i životna.
- „Sve o muškarcima“ – „muški“ pandan, vrlo popularan i zabavan.
- „Noć bogova“ – ozbiljnija drama o moći, savjesti i odgovornosti.

Ako tražiš nešto lagano, ali pametno

- „Kako ubiti predsjednika“ – kratka, napeta drama s moralnom dilemom.
- „Ljubavi Georgea Washingtona“ – povijest ispričana kroz emocije.

Ako je za mlade ili školsko čitanje

- „Zaljubljen do ušiju“
- „Sretni kraljević i siromasi“

KNJIŽNIČARKA KSENIJA PREPORUČUJE

Ksenija Grudić-Kukavica, školska knjižničarka

Tražiš što čitati sljedeće? Naša knjižničarka izdvojila je nekoliko odličnih knjiga koje se isplati uzeti u ruke. Pogledaj preporuke i možda otkriješ baš svoju novu omiljenu priču.

Naslov knjige: Matilda

Autor: Roald Dahl

Glavni lik ovog djela je djevojčica Matilda koja jako voli čitati knjige. Njezini roditelji je ne razumiju, ne vide koliko je pametna te joj zabranjuju čitati. Čak su je zaboravili upisati u školu. Ona im se zbog toga osvećuje na najsmješnije i najčudnovatije načine. Kad njezini roditelji budu prisiljeni preseliti se, tj. pobjeći u Španjolsku, Matilda ne želi ići s njima. S kim će Matilda ostati živjeti i kakav će joj biti polazak u školu, unatoč zastrašujućoj školskoj ravnateljici, preporučam da otkrijete u ovom zabavnom dječjem klasiku.

Naslov knjige: Dječak u haljini

Autor: David Walliams

Roman donosi avanture dvanaestogodišnjeg Dennisa koji nakon rastave roditelja živi s ocem i bratom te jako pati za majkom. Usred tuge otkriva ljubav prema haljinama i modi što ga vodi u niz neobičnih i zabavnih situacija koje mijenjaju njegov život. Denis se prijatelji s Lisom, najpopularnijom djevojkom u školi, koja mu pomaže da se odjene u nove kreacije te se preruši i posjeti školu. Hoće li ga tko otkriti, što će Dennis doživjeti te tko će mu pomoći da se nosi s problemima, pročitajte u ovome neobičnom romanu. Ako volite priče koje izgledaju jednostavno, a otvaraju nova pitanja, Dječak u haljini je dobra početna stranica.

Naslov knjige: Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu

Autor: Ransom Riggs

Roman prati dječaka Jakoba kojem djed umire pod sumnjivim okolnostima. U djedovim stvarima pronalazi pismo iz doma u kojem je djed boravio tijekom Drugog svjetskog rata. Jakob potom odlazi na Velški otok, pronalazi vremensku petlju u kojoj je bio djedov dom i tamo saznaje da je njegov djed... Što je doista otkrio, saznat ćete čitajući ovaj roman. Knjiga puna misterije, tajanstvenih događaja neće te ostaviti ravnodušnim. otkrijete u ovom zabavnom dječjem klasiku.

Naslov knjige: Zeleni pas

Autor: Nada Mihelčić

Ovaj potresan roman prikazuje koliko droga može uništiti jednu obitelj. Pripovjedačica govori o sestri koja je zbog ovisnosti počela bježati od kuće i svojim ponašanjem opteretila cijelu obitelj. Sestra naposljetku završava u komuni, dok se obitelj bori s dugovima koje je ostavila. Knjiga ima zabavnih trenutaka, ali je vrlo poučna i snažno upozorava na opasnosti droge – zbog čega bi je svi trebali pročitati.

Naslov knjige: Moja neprijateljica Ana

Autor: Jasminka Tihi-Stepanić

Glavni lik romana je 14-godišnja Ela, obična djevojčica sa svakodnevnim obvezama i snovima. Elin se život mijenja nakon susreta s gospođom Ivonom iz modne agencije nakon kojeg joj se izokrenuo cijeli život. Nakon niza nepromišljenih odluka, Ela u kratkom vremenu, na putu do svoje „idealne“ težine postaje djevojka kojoj je potrebna liječnička pomoć, a roditelji, zaokupljeni vlastitim problemima, ne primjećuju koliko je njezino stanje ozbiljno. Što se dogodilo u odnosu njezinih roditelja i je li se Ela uspjela izvući iz ralja opake bolesti, doznajte čitajući Moju neprijateljicu Anu.

Napisala: Ksenija Grudić-Kukavica, knjižničarka

Pogled iz aviona.

Irska je puna kulturnih znamenitosti.

Dvorac Dublin Castle.

U gradiću Waterford.

Miris oceana.

Upoznali smo nove ljude.

Na pješčanoj plaži.

Putovanje u Irsku

Zemlja boje smaragda

Gusta i neobično glasna kiša dočekala me već na aerodromu. Cijelim putem pričala mi je priče koje uistinu nikada neću u potpunosti razumjeti. Kao da je šaputala o ljepotama i beskrajnostima ove zemlje.

Prvi susret mene i ovog tajanstvenog otoka bio je hladan vjetar koji je miješao miris soli iz obližnjeg oceana s kišom. Na putu do mog odredišta, kroz prozore autobusa, promatrao sam kako se kapljice utrkuju niz staklo dok su iza njih protčavali beskonačni zeleni travnjaci, stada ovaca i šarene kućice. Autobus je klizio cestom prolazeći kroz jedinstvene zelene krajolike.

Podno sivih padina otkrio se maleni gradić okružen zelenim proplancima kroz koji spokojno protječe rijeka. S jedne strane vreva automobila, užurbanost ljudi i glasna svirka uličnog svirača koji je svirao u ritmu s kišom. Murali na mokrim zidovima pričali su svoje priče suprotstavljajući se tmurnom nebu, a trube starih drvenih ribarskih brodova vraćale su se punim mrežama. S druge strane vladao su mir i ugodna tišina koja je tekla uskim ulicama uvlačeći se u svaki kutak. Ritam grada također je tekao polako, kao da vrijeme sporije diše. Stari i istrošeni most od grube žarko- crvene opeke, nadvio se nad mutnom rijekom. Oronula pročelja starih zgrada nizala su se u neprekidnom lancu dok je satni toranj svojim otkučajima prkosio vremenu i prošlosti. Opojan miris toplih peciva iz obližnje pekarnice koji se širio cijelim gradom, zaista mi je pružio osjećaj doma. S

prigušenim gradskim svjetlima, lupkanjem kiše o okno prozora te šumom lišća utonuo sam u duboki san.

Sljedećeg dana put me odveo do sasvim drugoga lica ove zemlje. Beskonačne pjeskovite obale i zastrašujuć olujni ocean udarao je o odzvanjajuće stijene koje su pred njime stajale kao netko tko ne poznaje tišinu. More kao da više još neispričane priče, a nitko ga ne može razumjeti. Vjetar, koji je nosio šaptaje iz cijeloga svijeta, glasno je vikao obavijajući se oko mene. Očaravajuće strme litice oblikovane su bijesnim morem i ukrašene vječno zelenom mahovinom i travom. Slamnati krovovi bijelih kućica ugnijezdili su se poput galebova, a iza hrapavih vrata obližnje gostionice čuo se glasan žamor ljudi. Kroz čađavi se dimnjak u nebeski svod uzdizao gusti dim. Surovu je hladnoću i zavijanje vjetra zamijenila toplina vatre i pucketanje staroga hrasta iz kamina. Okus tople čokolade sa sljezovim kolačićima i pogled na svjetionik, što je hrabro stajao na malenom kamenom grebenu u daljini, upotpunio je istinski doživljaj i pravu sliku te tajnovite zemlje. Put me zatim odveo do šarmantnog gradića na obali usporene rijeke. Tamni su se kameni mostovi protezali cijelim horizontom, a popločene ulice i stare tradicijske kuće, ukrašene svodovima cvijeća, davale su osjećaj kao da su iz nekog drugog, čarobnog vremena. Nad gradom se nadvio stari dvorac od hladnog sivog kamena. Njegove visoke kule uzdizale su se sve do oblaka, kao da su htjele zaviriti iznad i pogledati zrake Sunca nad debelim slojem oblaka koji je obavio i štitio cijeli otok. Oni tračci Sunca koji su se uspjeli probiti, obasjavali su visoke bedeme, a samo je pokoji let ptica odvrtao pažnju od besprijekornih travnjaka i parkova. Kako je dan

odmicao, slika grada znatno se mijenjala. Žamor ljudi i pune ulice u sumrak su zamijenili mir, tišina te pokoji šum vjetra koji se sudarao s prolaznicima u uskim vlažnim ulicama.

Dolaskom noći, Irska me zadnji put uspavala držeći me na svojim dlanovima kao da je znala da je vrijeme za povratak kući. Kada sam sletio u Zagreb, kiša me ponovno dočekala, ali ova je bila samo kiša. Irska je kiša bila nešto sasvim drugo - živa uspomena koja se uvukla pod kožu.

Napisao i fotografirao: Jakov Mađar, 8. b

Jakov Mađar s obitelji.

St. Patrick's Day
March 17

Dan 1. – Tko preživi, pričat će!

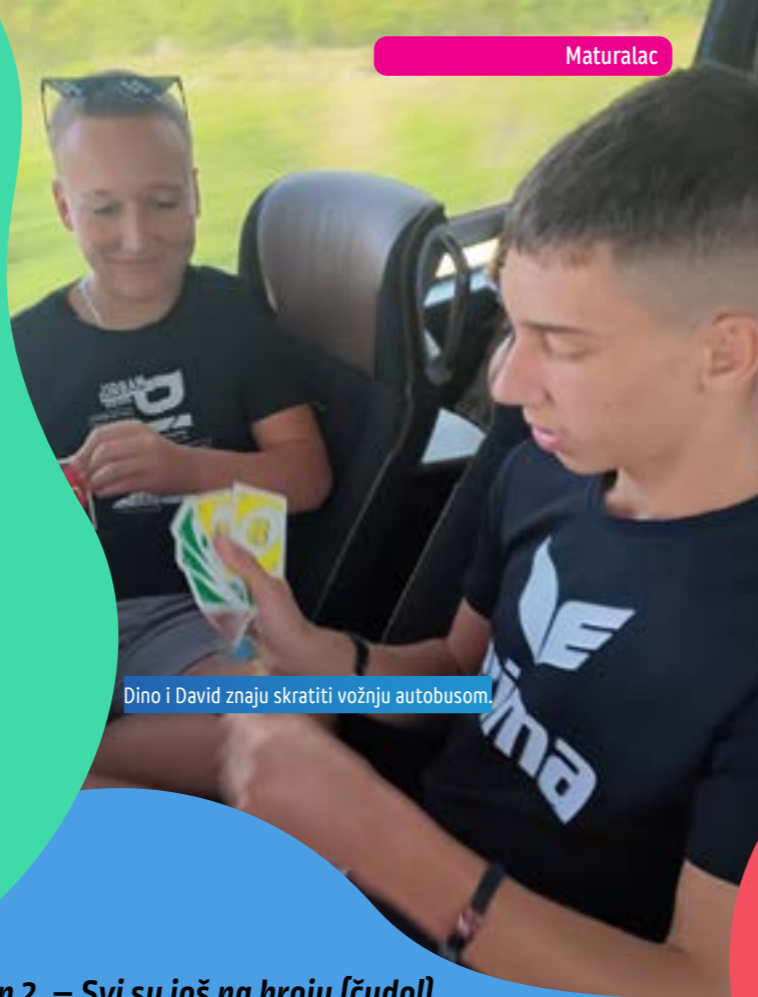
Sve je počelo par dana prije polaska – više se po razredu nije pričalo o zadacima, nego o pakiranju, onome što nas čeka i kako ne smijemo napraviti nešto što bi moglo završiti na Dnevniku. Kofere smo punili kao da idemo na ocjenjivanje modnih kombinacija. Uzbuđenje je raslo svakim danom. Nitko nije mogao spavati, svi su brojali sate do polaska. Jutro maturalca dočekali smo nasmijanih lica i torbama većima od nas. U autobusu je vladala prava mala ludnica – netko je već jeo, netko spavao, netko pjevao, a netko bezuspješno pokušavao shvatiti zašto mu ne rade slušalice.

Prva stanica: Smiljan, rodno mjesto Nikole Tesle. Naučili smo ponešto o njegovom genijalnom umu, ali i zaključili da bi on sigurno izmislio način kako da nam ne bude tako vruće. Nakon „edukativnog dijela” nastavili smo put do Segeta Donjeg gdje nas je dočekala vesela ekipa iz Eklate Medena. Uslijedila je prava zabava – ručak, kupanje, smijeh i prvi disko! Večer smo završili veselo, s pjesmom i puno energije pa su se neki već pitali: „Ako je prvi dan ovakav, kako ćemo izdržati ostatak tjedna?”

Dan 3. – Znamo samo za upalu mišića (ali vrijedilo je!)

Treći dan – ustajanje uz kukanje, doručak i borbu da se oči otvore.

Prva stanica: Sokolarski centar. Ptice su bile predivne, iako izbliza pomalo zastrašujuće. Vidjeli smo i mrtve „chicken nuggetse” pa za osobe sa slabim želudcem ovo jutro nije dobro započelo. Nakon kratke edukacije i mnoštva fotki, zaputili smo se prema Šibeniku. Učitelji su nas hrabro tjeroali uz sve one stepenice do tvrđave sv. Mihovila dok smo se mi pitali: „Je li ovo maturalac ili vojni rok?” Kad smo napokon stigli na vrh, pogled je bio nevjerojatan. I noge su nas nevjerojatno boljale. Nakon svega, spas su bili – odmor, večera, kupanje i još jedan disko.

Dino i David znaju skratiti vožnju autobusom.

Maturalac

Tko je jači?

Maturalac

Napisala i fotografirala: Elena Dudašić, 8.e
Maturalno putovanje osmi razreda

TJEDAN KOJI SMO (pre)živjeli

Dan 2. – Svi su još na broju (čudo!)

Nakon doručka krenuli smo prema Trogiru. Vodič nam je pričao o povijesti, a mi smo pokušavali djelovati zainteresirano, no zapravo smo samo čekali da dobijemo slobodno vrijeme kako bismo se razbježali po trogirskim trgovinama kao kokoši u kokošinju. Kad smo se napokon vratili na plažu, sve je postalo puno zanimljivije. More i sunce bili su pravi spas. Netko se „davljenjem” pod vodom pokušavao rashladiti, drugi su igrali picigin, a neki su jednostavno uživali u suncu. Navečer nas je čekao disco party – pjesme, igre i test izdržljivosti: koliko dugo se možeš derati na jednu te istu pjesmu, a da ne ostaneš bez glasa.

Ne bojimo se sokola ni orlova.

Dan 4. – A što nam to radite?

Zadnji dan u Eklati bio je ispunjen pomiješanim osjećajima – sretnim jer smo preživjeli i sklopili nova prijateljstva, ali i tužnim jer se naš maturalac bližio kraju. Učiteljice su, naravno, izgledale kao da su upravo završile maraton, a mi smo gledali kojoj je učiteljici ostalo najviše živaca. Animatori su nas iznenadili završnim diskom i iznenađenjem gdje su čak i najtvrdi pustili suzu. Pokazali su nam naše fotografije s maturalca koje je na videozidu pratila tužna pjesma kako bi nas dokrajčili. Bilo je tu i par „sitnih incidenata” [koji će ostati tajna], ali sve je to dio nezaboravnog iskustva. Ponosni smo na sebe, jedni na druge, na naše animatore – i naravno, na učitelje koji su nas trpjeli sve te dane.

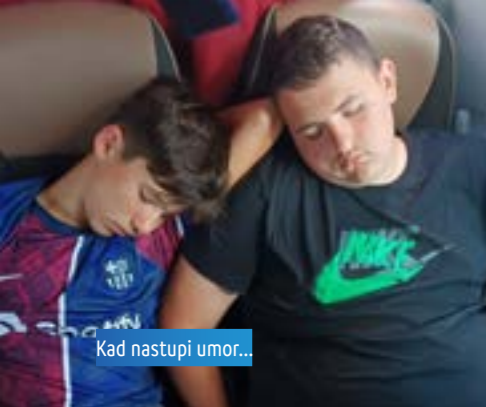
Dan 5. – Raketa u paketu!

Zadnji dan, a energije još jedva dovoljno za držati oči otvorene. Ipak, čuvala se za ono najbolje: posjet Poljudu! Tamo su neki ostvarili svoj najveći san – vidjeli su uživo Ivana Rakitića, koji se nekom slučajnošću pojavio na stadionu kad i mi. Cijeli se razred pretvorio u navijačku tribinu. Netko je vikao: „RAKETA!”, netko se tresao od uzbuđenja, a neki su pokušali napraviti selfie – iako nisu svi uspjeli.

Nakon toga, slijedio je obilazak Splita i, naravno, nezaobilazni McDonald's jer nijedan maturalac nije potpun bez prženih krumpirića te svega što ćemo pojesti i više nego što treba. U povratku je vladala tišina (barem većinu vremena). Netko je pokušavao spavati, netko se kartao, netko još jednom prepričavao „legendarne” dogodovštine, ali svi smo mislili isto: „Šteta što ne možemo sve ponoviti od početka.”

Dolazak u Pitomaču bio je emotivan. Roditelji su nas dočekali raširenih ruku, a mi smo izgledali kao da smo preživjeli „Survivor”. Svi smo bili iscrpljeni, ali i sretni jer smo se vratili bogatiji za toliko uspomena, novih prijateljstava i priča koje ćemo prepričavati godinama. Od svega toga, jedino što je stvarno bilo teško bilo je sutradan otići u školu, kao da se ništa nije dogodilo.

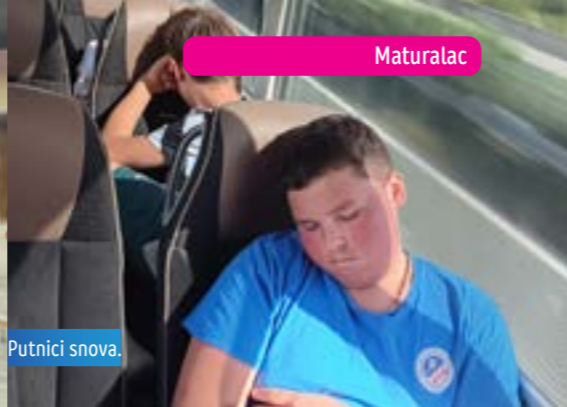
Ivan Rakitić s našom Elenom.

Kad nastupi umor...

Kad zapjevamo svi u glas...

Maturalac

Putnici snova.

Dnevnik putovanja

Ispred Grgura Ninskog.

Tin i Jakov - mornari

Vesela trogirski vožnja.

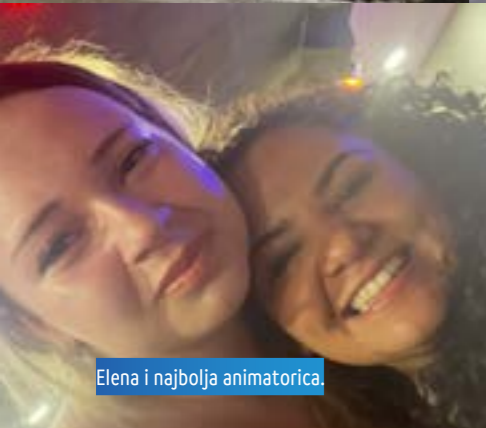
Spoj znanja, prirode i druženja

Učenici 6. a i 8. a razreda, u pratnji svojih učiteljica Ive Brusač i Ruže Dorogi, proveli su nezaboravan dan u slikovitoj Križnici uz rijeku Dravu.

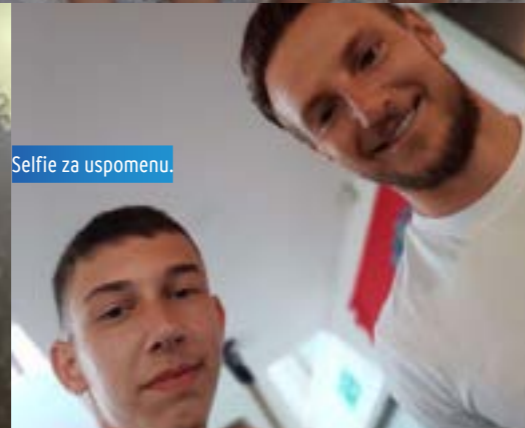
Nakon vožnje autobusom i prijevoza skelom preko rijeke, turistički ih je vlakić doveo do Centra za posjetitelje Križnica gdje ih je dočekalo stručno vodstvo. Upoznali su se s bogatom florom i faunom Križnice te saznali mnoge zanimljivosti o jedinstvenom ekosustavu rijeke Drave. Posebno ih je oduševio laboratorij u kojem su kroz mikroskop promatrali sitne organizme, kao i promatranje ptica dalekozorom. Najviše im je pažnje privukao moćni orao štekavac. Sunčano je vrijeme omogućilo i slobodne aktivnosti za igru, druženje, šetnju prirodom te hranjenje srna. Kroz praktičan rad, igru i boravak na otvorenom učenici su na zanimljiv način učili o prirodi svoga kraja. Dan je bio poučan, zabavan i ispunjen novim iskustvima koja će učenici dugo pamti.

Napisala i fotografirala: Gabriela Mikec, 7. a

križnica

Selfie za uspomenu.

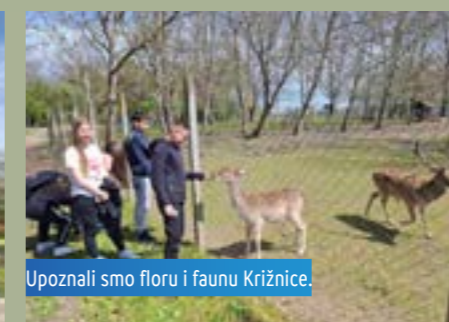
Elena i najbolja animatorica.

Ptičica!!!

Čekamo ulazak u Centar za posjetitelje.

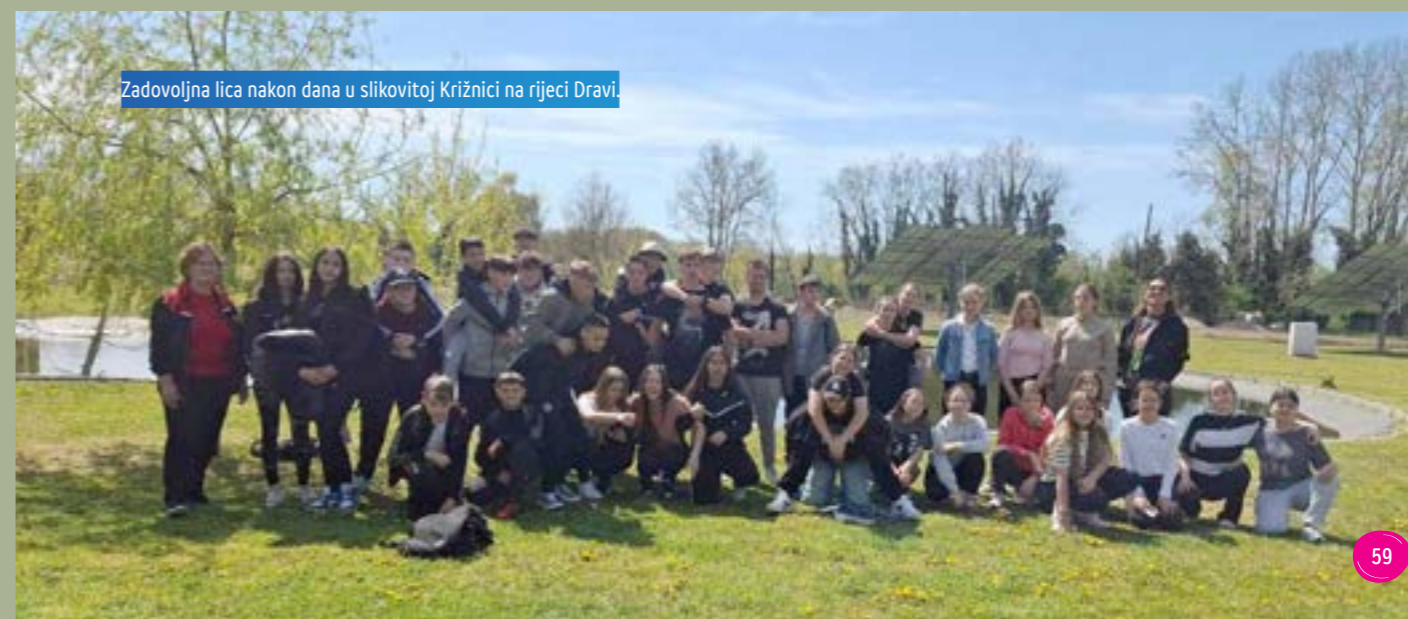
Upoznali smo floru i faunu Križnice.

Vrijeme je za slobodne aktivnosti.

Sunce, more, plaža... Ništa nam više ne treba.

Zadovoljna lica nakon dana u slikovitoj Križnici na rijeci Dravi.

Čuvari Bilogore

Zajedno s prijateljima iz Starogradačkog Marofa, 30. travnja 2025., posjetili smo Turističko-informativni centar „Klopotec“ koji se nalazi na Bilogori.

Šetajući šumskim putem, slušali smo zanimljive priče o mitološkim bićima te upoznali biljke i životinje ovoga kraja. Penjali smo se na Klopotec – vidikovac i promatrali prirodu. Izrađivali smo ptice od papira koje smo puštali u let s Klopoteca. Sadili smo biljke, izrađivali gljive od bombona, učili tradicijske recepte i igrali stare igre. Bili smo jako pažljivi i dobro smo slušali pa smo na kraju dobili medalje i postali pravi čuvari Bilogore.

Bio je to predivan dan u prirodi, pun uzbuđenja, smijeha i igre.

Napisao: Fran Rujnić, 4. r., PŠ Dinjevac
Foto: Helena Ivandija, učiteljica razredne nastave

klo po tec

Pogled na Klopotec.

Vidikovac koji vrijedi posjetiti.

Zabava i prijateljstvo na djelu.

Na kreativnoj radionici.

Na vidikovcu.

Smijeh, igra i zajedništvo.

Učenici sa svojim učiteljicama Jelenom i Helenom.

međi mu rje

Bajkovito Međimurje

Učenici iz Grabrovnice, Dinjevca, Turnašice i Starog Gradca u svibnju su posjetili prekrasno Međimurje.

Obišli smo najsjeverniju točku Hrvatske i Mlin na Muri. Uživali smo u parku Bajkovita šuma gdje smo upoznali različita bića iz slavenske mitologije, poput lijepe vile Lade, Mokoši, Peruna i drugih. Bilo je zabavno i istovremeno poučno. Nakon toga prošetali smo centrom Čakovca i posjetili Muzej nematerijalne baštine Riznica Međimurja gdje smo učili o bogatoj povijesti i kulturi toga kraja. Na povratku smo svratili do aerodroma u Pribislavcu. Ondje smo razgledali zrakoplove i fotografirali se ispred vojnog aviona koji nas je oduševio svojom veličinom. Naše je putovanje završilo slasnom večerom u McDonald'su.

Napisao: Josip Kralj, 4. razred, PŠ Grabrovnica
Foto: Marija Kovačević Švarbić, učiteljica razredne nastave

Veselimo se ovom iskustvu.

Na jednom od najljepših mjesta u Međimurju.

U centru Čakovca.

Između Drave i Dunava

Učenici šestih razreda, u pratnji svojih razrednica, proveli su dan pun doživljaja i učenja u Baranji i Osijeku.

Dan smo započeli posjetom Parku prirode Kopački rit, jednom od najvećih očuvanih močvarnih prostora u Europi. Sznali smo da je Kopački rit poznat po ptičjoj populaciji koja sadrži čak tristo različitih vrsta ptica. Osim ptica, ovdje živi i deset vrsta gmazova. Uživali smo u vožnji vlakićem i brodom kroz predivne rukavce parka. Slijedio je ručak na eko imanju Orlov put gdje smo se okrijepili u ugodnom seoskom ambijentu. Nakon toga krenuli smo u Osijek i posjetili najveći Zoološki vrt u Hrvatskoj koji se prostire na čak 11 ha i dom je oko 650 životinja. Vidjeli smo majmune, papagaje, žirafe, krokodile, zebre i razne vrste riba. Posebnim prijevoznim sredstvom, kompom, prešli smo Dravu i prošetali do centra Osijeka. Posjetili smo Trg Ante Starčevića i osječku katedralu sv. Petra i Pavla. Na kraju dana imali smo slobodno vrijeme za istraživanje centra grada. Na ovom izletu svima nam je bilo lijepo, a zajedničko druženje i smijeh učinili su dan nezaboravnim.

Napisala i fotografirala: Mihaela Šanjek, 7. c

Među pričama iz povijesti

Srijeda je, 16. travnja 2025. Pospani i izmoreni od prijašnjih dana, ali u isto vrijeme i uzbuđeni, čekali smo polazak autobusa. Pred nama su bila tri sata vožnje od Pitomače do Velikog Žitnika, malog mjesta u srcu Like. Iako mi se isprva činilo da je to tek malo i ne previše posebno mjesto, već po dolasku uvjerala sam se da je Veliki Žitnik mjesto bogato poviješću i prirodnim ljepotama. To je rodno mjesto Ante Starčevića pa sam bila izuzetno sretna što sam imala priliku vidjeti rodnu kuću i doznati mnogo o životu i djelu ovog velikana hrvatske povijesti. Nakon razgledavanja uslijedila je prava pustolovina - fizički izazovi i timski rad. Igrali smo igre poput Paukove mreže, Lava floora te igru orijentacije pomoću karte i kompasa. Iako je zadnja aktivnost bila zabavna, moram priznati da nije bila jednostavna. Prošetali smo selom, bolje upoznali

prirodu i pronašli blago. Umorni, ali sretni, cijeli je izlet zaslužno završio kratkim odmorom u McDonald'su. Zahvalna sam učiteljima koji su osmislili i organizirali ovako zanimljiv izlet. Još dugo ću ga pamti i nadam se da će nas i ubuduće voditi na slične izlete koji potiču timski duh, snalažljivost i međusobno povjerenje.

Napisala i fotografirala: Jana Kaša, 8. a

lika

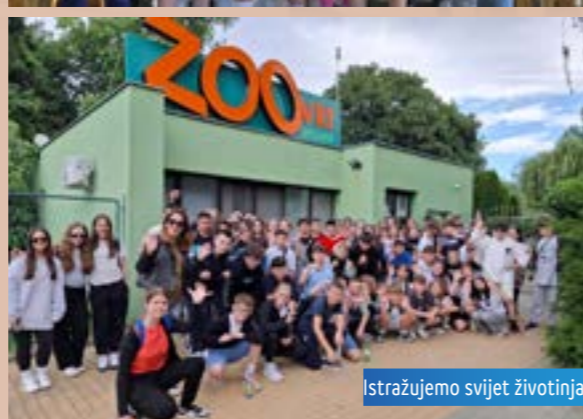

Priroda i avantura u Lici.

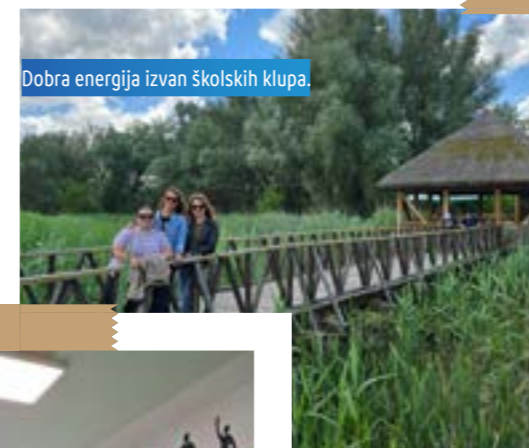
kopački rit

Vedri trenuci među močvarnim stazama.

Istražujemo svijet životinja.

Dobra energija izvan školskih klupa.

Kutija dobrih poruka - male riječi koje popravljaju dan.

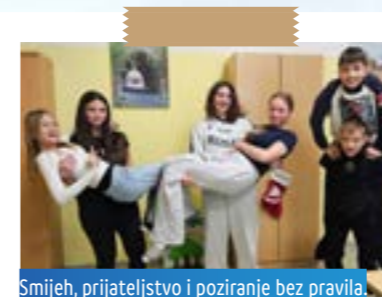
Predvorje škole u blagdanskom duhu i učenici koji šire božićni duh.

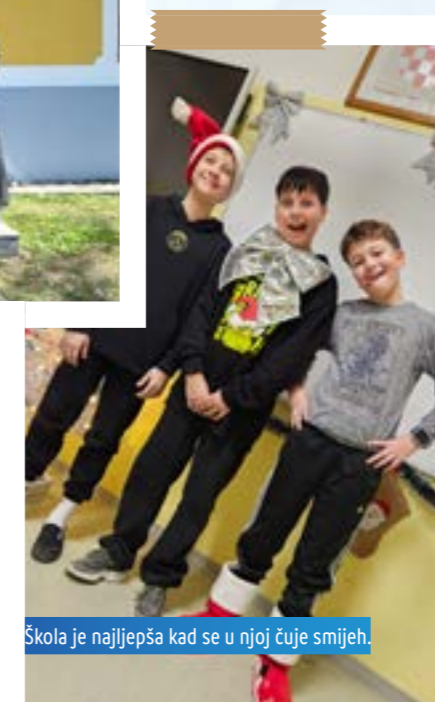
Kad se udruže ideje, nastaju najbolja rješenja.

Učiteljice hrvatskog jezika - neke u mirovini, ali sve zauvijek dio naše škole.

Smijeh, prijateljstvo i poziranje bez pravila.

Škola je najljepša kad se u njoj čuje smijeh.

Kad se školske priče nastave i izvan škole.

Foto: Ana Held i Iva Brusač, učiteljice hrvatskog jezika

Zemlja se trese, ali mi znamo što treba

U dvorištu naše škole, 3. travnja 2025., učenici razredne nastave sudjelovali su u zanimljivoj i poučnoj edukaciji „Na putu do smanjenja rizika od katastrofa“. Edukaciju je organizirala Služba civilne zaštite Virovitica, a cilj je bio naučiti kako se zaštititi u slučaju prirodnih nepogoda. Svi smo bili jako znatiželjni jer dosad nismo imali ništa slično u školi.

Prirodne nepogode događaji su koje ne možemo spriječiti, ali možemo naučiti kako se pravilno ponašati kada se dogode. Najčešće prirodne nepogode su potresi, poplave, požari, oluje, klizišta te vulkanske erupcije. Sve one nastaju zbog prirodnih promjena na Zemlji, a ako se dogode, trebamo ostati mirni i slušati upute odraslih.

Potres koji nije stvaran

Najzanimljiviji dio edukacije bio je simulator potresa. Kad je „počelo tresti“, mnogi su se iznenadili, ali ubrzo su shvatili da se radi o simulaciji. Naučili smo kako se trebamo ponašati ako dođe do pravog potresa - da se sakrijemo ispod stola ili uza zid, zaštitimo glavu i ostanemo mirni dok ne prestane podrhtavanje. Kad potres stane, trebamo smireno izaći van i biti na sigurnom mjestu.

Poplave, klizišta i erozija tla

Osim potresa, upoznali smo i modele rizika od poplava, klizišta i erozije tla. Shvatili smo koliko je važno čuvati prirodu i ne bacati smeće u rijeke i potoke jer upravo to može uzrokovati poplave. Erozija tla i klizišta često nastaju kad se siječe previše drveća pa smo zaključili da svako posađeno stablo pomaže našoj planeti. Ako dođe do poplave, trebamo otići na više katove ili na uzvisine, dalje od rijeka i potoka. Ne smijemo hodati po vodi jer ne znamo koliko je duboka ni ima li struje. Uvijek trebamo slušati što kažu roditelji, vatrogasci ili policija.

Znanje koje spašava

Ova edukacija pokazala nam je da ekologija i sigurnost idu ruku pod ruku. Ako čuvamo prirodu i znamo kako reagirati u opasnim situacijama, možemo zaštititi i sebe i svoj okoliš. Prirodne nepogode mogu biti jako opasne, ali ako ostanemo mirni i znamo što trebamo raditi, možemo sačuvati svoj i tuđi život. Zato je važno učiti o tome u školi i razgovarati s roditeljima kako bismo uvijek bili spremni. Prirodne nepogode podsjećaju nas na to da je priroda moćna i da je moramo poštovati. Ako s njom surađujemo, ona će se prema nama ponašati puno blaže.

Edukativno predavanje Službe civilne zaštite Virovitica.

Izlazak iz simulatora potresa.

Što su rekli učenici 3.a nakon simulacije potresa?

Rita IVANOVIĆ

Jako me zanimao simulator potresa. Kada sam ušla, nije mi bilo baš svejedno biti u tom prostoru. Ali morala sam. Sjela sam i bilo je jako strašno. Osjećala sam se kao da je to pravi potres. Kada sam izašla, zavrtjelo mi se u glavi.

Jurica KAŠA

Bilo je jako uzbuđljivo. Sjeo sam u simulator potresa i počeo se tresti. Uzbuđenje je preraslo u strah. Nadam se da nikada neću doživjeti potres.

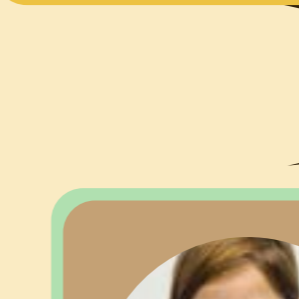
Lovro KOS

Kada sam vidio simulator potresa, bilo me strah. Počeo je potres. Sve oko nas se treslo, čak i mi. Dobra stvar u svemu tome je ta što sada znam što trebam učiniti ako se potres stvarno dogodi.

Erih BEGOVIĆ

Simulator mi je izgledao strašno. Unutra se sve treslo. Zahlučio sam da su potresi vrlo opasni.

Vinko PETRIČUŠIĆ

Kada sam vidio simulator potresa, bilo mi je nelagodno jer nisam znao što očekivati.

Nora KOVAČ

Na početku sam bila jako znatiželjna. Kada sam ušla u simulator potresa, doživjela sam potres koji nije bio stvaran, ali je bio jednako strašan. Naučila sam kako ostati smirena u takvoj situaciji.

Pismo budućoj sebi

Draga Elena,
pišem ti ovo pismo kako bi se jednog dana s osmijehom prisjetila sebe kao trinaestogodišnjakinje iz 7. d razreda Osnovne škole Petra Preradovića u Pitomači.

Kako je biti starija? Tvoji planovi za budućnost sada ti možda djeluju pomalo zamršeno. Želiš upisati kozmetičarsku školu i jednog dana otvoriti vlastiti salon. Trenutno si sretna, ali i pomalo zabrinuta zbog školskih ocjena. Imaš osjećaj da si se previše opustila po pitanju učenja. Jesi li uspjela upisati školu koju si željela? Jesi li uložila dovoljno truda? Prije nekoliko dana kupila si svoj prvi set za nadogradnju noktiju i crtanje po njima. Je li se to isplatio? Jesi li naučila raditi نکته profesionalno? Po prirodi si znatiželjna i nadam se da ćeš takva i ostati. Danas nemaš puno pravih prijatelja, ali vjeruješ da će oni pravi ostati uz tebe. Družiš li se još uvijek s Nikom, Leom, Lovrom i Filipom? Vjerujem da ćeš se s osmijehom prisjećati svih lijepih trenutaka provedenih s njima – kada ste se prvi put upoznali, izlazili, smijali se i radili svakakve nepodopštine. Voljela bih također da se sjećaš posebnih trenutaka s obitelji – smijeha, zajedničkih objeda, odlazaka u svatove i na rođendane. Je li ti i dalje zabavno s njima? Želim ti da ostvariš sve svoje snove, da uspiješ u svemu što si zamislila. Neka ti osmijeh nikada ne silazi s lica, a najvažnije od svega – nikada ne zaboravi tko si i što ti je važno u životu.

S ljubavlju,
tvoja Elena!

Elena Brdar, 7. d

Da sam ja netko

Da sam ja netko, poboljšala bih svijet i sve loše pretvorila u dobro i pošteno.

Zaustavila bih ratove tako da svi mogu živjeti gdje žele i kako žele. Svima bih omogućila život u miru. Siromašnima bih dala hranu, piće, odjeću i kuće. Sve loše ljude naučila bih dobrom ponašanju. Svi bi bili poštene i pomagali jedni drugima kad zatreba. Produljila bih život starim osobama, a bolesne bih izliječila. Svako dijete upisala bih u školu kako bi ono naučilo sve što će mu trebati u daljnjem životu. Zaposlila bih sve ljude, obrisala svaku suzu na licu i učinila svijet ljepšim.

Svi bi bili sretni i zahvalni na vedrijem životu.

Sunčica Hasanović, 5. d

Moj savršeni zimski dan

Jednog jutra pogledao sam kroz prozor i vidio da pada snijeg. Bio sam jako uzbuđen jer već dugo godina nije padao. Brzo sam pozvao prijatelja pa smo se dogovorili da se idemo sanjkati. Jurili smo sanjkama niz brdo nekoliko puta. Padali smo, smijali se i odlično zabavljali. Nakon sanjkanja i prije povratka kući, odlučili smo napraviti snjegovića. Morali smo biti brzi jer je padala noć. Kad sam se vratio kući, mama je pripremila topao čaj. Sjeo sam uz prozor, gledao pahulje i uživao u miru.

Marsell Radelić, 4. c

Je li to bila ljubav?

Svanuo je lijep sunčan dan, a ja zaljubljen od glave do pete. Samo razmišljam o ljubavi. O NJOJ s kojom želim provesti svaku minutu svojeg vremena. Zato sam čvrsto odlučio da ću joj sutra prići.

Sve je trebalo dobro isplanirati. Njezina prijateljica dala mi je savjete: koje životinje voli, koja joj je omiljena boja, što voli raditi, jesti, kakav izgled voli na meni... Rekla mi je sve! Uskoro će doći moj prijatelj Borna. Ovu noć prespavat ću kod njega. Borna i ja imamo velike planove za sutrašnje osvajanje moje buduće djevojke. Pripremio sam i poklon. Kupio sam čokoladu koja mi se učinila premalom, stoga sam uzeo i bombonijeru te cvijeće, naravno. To sve voli! Srce mi već sad kuca 100 na sat. Dobro bi mi došla tableta za smirenje. Stigao je Borna. „Jesi li spreman za sutra?“ upitao me. Odgovaram da jesam, a u meni vrišti jedno veliko NEEEE!!! Uzimam poklon i odlazim Borni. Vrijeme je za spavanje, a ja budan cijelu noć. Razmišljam što će se dogoditi. Napokon je došlo jutro. Perem zube i tuširam se. Pola sata razmišljam što da obučem. Na kraju sam obukao plave traperice, bijelu majicu i crne čarape. Obuo sam bijele tenisice. Izgledam savršeno kao Lamine Yamal, najmlađi igrač nogometa. I friz mi je savršen! Razmišljam o tome kako je ONA danas moja! Naći ćemo se u virovitičkom parku. Krećem, a kreće i moje srce ponovno udarati. Vidim je i prilazim joj s leđa. Pozdravili smo se, a odmah je pao i zagrljaj. Odveo sam je kao pravi džentlmen u Palačinka bar. To joj se definitivno sviđjelo. Uzeli smo palačinke i piće te pričali o svemu. Ne znam više ni sam o čemu. Platilo sam konobaru i izveo ju u šetnju. Smijali smo se i često se gledali u oči. Znao sam da je došao taj trenutak...Pitat ću je za vezu. Naravno da je pristala. Odmah sam ju primio za ruku.

Još uvijek se pitam je li to bila ljubav ili samo prolazna mladenačka zaljubljenost. Ali jedno znam: ako ikada ponovno osjetim nešto slično, nadam se da će biti jednako iskreno i posebno kao tada.

Dino Pavlak, 8. e

Kad bi naš školski hodnik mogao pričati

Većina ljudi misli da je školski hodnik običan betonski tunel, prostor za prolazak, mjesto gdje ih nitko ne čuje. No, zabunili su se. Kad bi taj dug zeleni hodnik mogao progovoriti, iz njega bi se razlila rijeka riječi i priča starih nekoliko stotina godina.

Školski hodnik skriva milijun riječi koje nisu izgovorene. On je poslušao svaku prošaptanu tajnu, zapamtio svaki glas i čuo svako zvono koje se oglasilo. Zato je pun priča. Da može, ispričao bi nam razne priče koje su se dogodile davnih dana. Sjeća se zamotanih papirića za prepisivanje koji su putovali od jedne do druge ruke prije nenajavljenog ispita iz matematike. Proživljava s učenicima sve osjećaje, smije se s njima, brine se kada su i oni zabrinuti, veseli se i plače. Ali, oni ga ne čuju i ne osjećaju. Učenici se znaju potpisati na njega i uništavati ga. No, bez obzira na to, školski hodnik voli svu djecu. Presretan je kad mu jutro započne dječjom vikom. Svi oni ostavljaju mu lijepe uspomene pa svaku generaciju pamti po nečemu posebnom. A kad bi barem mogao pričati, djeci bi dao razne savjete.

I dok navečer svjetla utihnu i zavlada duboka tišina, hodnik se odmara od sve te buke i drame, ali nikad ne zaboravlja što se sve dogodilo. Čeka jutro da čuje nove priče.

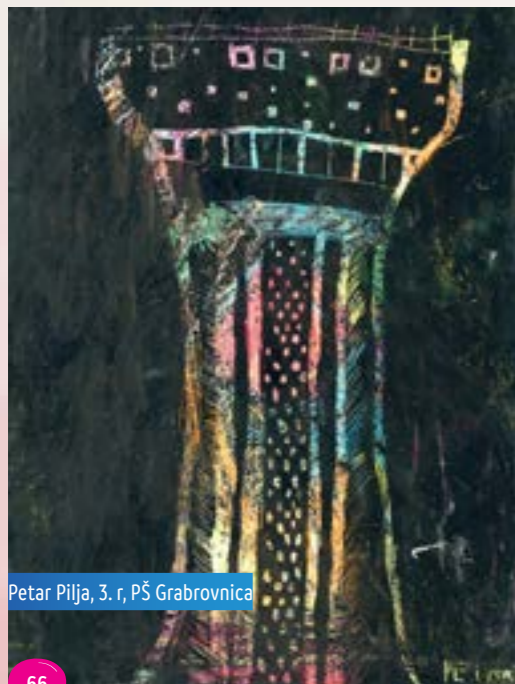
Mihaela Šanjek, 7. c

Donatela Grbačić, 3. r., PŠ Mala Črešnjevica

Mirna Kovačević, 3. b

Petar Pilja, 3. r., PŠ Grabrovnica

Dorijan Halusek, 3. r., PŠ Mala Črešnjevica

Anja Tržić, 3. r., PŠ Grabrovnica

Julija Balažić, 3. r., PŠ Grabrovnica

Moja obitelj – moj oslonac

Za mene obitelj znači sve na svijetu. Moja obitelj zapravo ima sve dobre osobine. Mama mi je najveća podrška i oslonac, s njom mogu pričati o bilo čemu. Ponekad je ljuta na mene, ali me nikada nije kaznila. Tata je glava obitelji, kako on kaže tako će i biti. S tatom najviše volim ići kupovati jer će mi on kupiti sve što poželim. Baka je jako skromna, isto kao i djed. Naši obiteljski odnosi su odlični. Nikada se nismo posvađali pa ne pričali nekoliko sati ili dana. Uvijek si sve kažemo u lice. Pomažemo si kad god je potrebno. Od svoje obitelji naučila sam puno toga: da treba svakoga poštovati, svakomu pomoći, ne ismijavati druge... Moja obitelj je prošla puno stvari u životu, i onih loših i onih dobrih, ali i u najgorim trenucima se smijemo. Roditelji mi uvijek sve dopuste, ali naravno u nekim granicama. Volim kada idemo zajedno na putovanja. Obožavam provoditi vrijeme sa svojom obitelji jer uvijek nađemo zabavnu temu za razgovor ili igramo društvene igre. Smatram da sam dobro odgojena s time da sam jedino dijete u obitelji. Moja obitelj je najbolja i ne bih ju mijenjala ni za što.

Bez obitelji ne bismo mogli jer nam je ona ljubav, oslonac, podrška, sigurnost.

Lea Ćor, 8. e

Edita Siladić, 8. b

Iva Magdić, 2. r, PŠ Grabrovnica

Patrik Ivanović, 7. b

Jesenski rap

Jesen je došla,
kroz moje selo prošla.

Vjetar je zapuhao ni od kuda,
lišća je bilo posvuda.

Kiša je padala cijeli dan,
nisam mogao iz kuće van.

Kombajni su na polju bili
i kukuruz pokosili.

Sve je puno voća,
krušaka, šljiva, do ludara gljiva.

Josip Kralj, 4. r., PŠ Grabrovnica

Ella Martinušić, 8. e

Kap

Kap
sjajna
sa sivog
neba pada,
kišu čini samo
kada je mlada.
A kad na tlo padne,
lijepi cvjetić
utihne.

Paula Pavlić, 7. c

grane šapću
priče koje vjetar nosi
svaka riječ u meni se budi
kao da iz korijena raste
tišina što čuva sve
skrivenne misli i
pretvara ih u
lišće što
blago
drhti
dok se dan lagano otvara
u tvom svijetlu korijen
te čuva

Nikolina Begović, 7. c

Erik Begović, 2. a

Nika Štefičar, 3. r., PŠ Turnašica

Arijen Jantol, 3. r., PŠ Turnašica

Dea Kostadinović, 4. b

Vito Prepelec, 3. b

Za ba va

Modni kutak škole

Stil u učionicama

Ovogodišnji modni trendovi u našoj školi vrte se oko udobnosti, jednostavnosti i praktičnih kombinacija. Dok dečki najčešće nose dukserice i sportske trenirke, djevojke se odijevaju u traperice širokog kroja, tople pletene veste i jednostavne majice u neutralnim bojama koje se lako uklapaju u razne outfite.

Modni savjeti

1. Biraj odjeću koja ti omogućuje slobodno kretanje tijekom nastave.
2. Uskladi boje – jednostavne kombinacije uvijek dobro izgledaju.
3. Dodaci poput remena ili zanimljivih čarapa mogu podići svaku kombinaciju.
4. Ne zaboravi: moda je igra, a tvoj stil je tvoja priča!

Najposjećeniji grad na svijetu je Pariz, glavni grad Francuske.

U Rusiji ima više gradova nego u bilo kojoj drugoj zemlji na svijetu – više od 1100.

Najnaseljeniji grad je Manila, glavni grad Filipina. Gustoća naseljenosti prelazi 43.000 ljudi po četvornom kilometru.

Istanbul je jedini grad na svijetu koji se nalazi na dva kontinenta: Europi i Aziji.

Grčki Argos je najstariji naseljen grad u Europi. Nastao je prije 5000 godina.

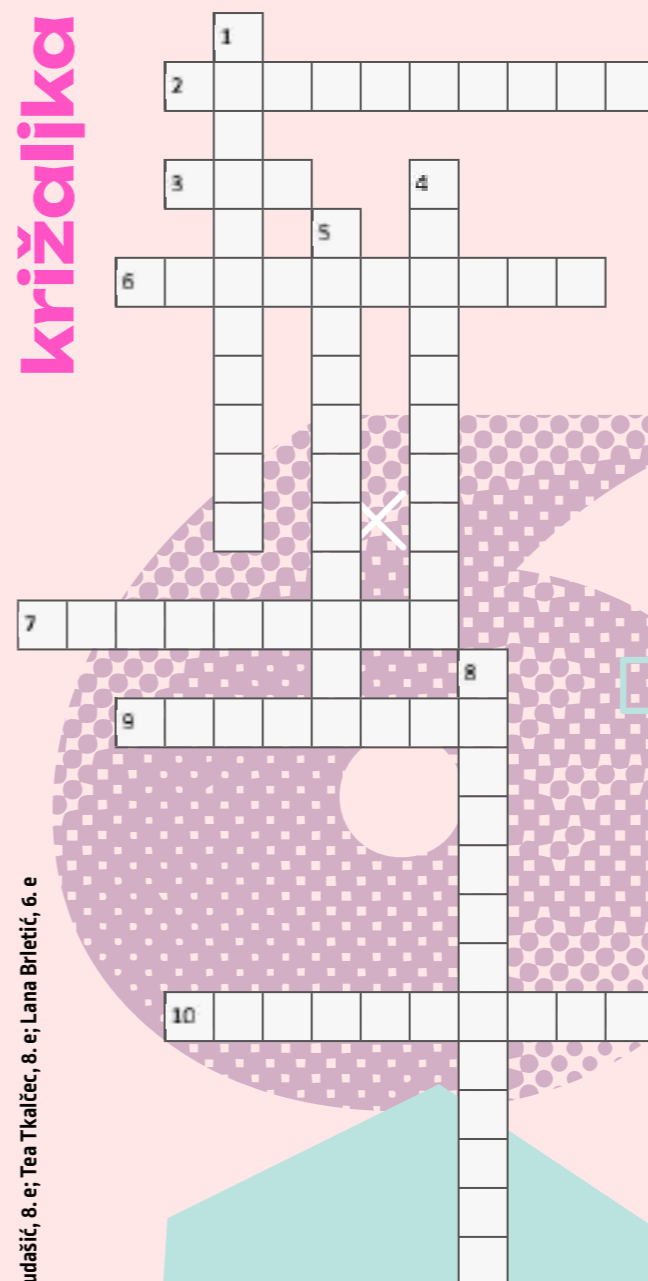
Najstariji glavni grad među svim zemljama Europe je grčka Atena.

Najskuplji grad na svijetu, Ebenezer Place, nalazi se u Škotskoj.

Tri grada na svijetu su nezavisne države. To su Singapur, Vatikan i Monako.

Grad s najviše mostova na svijetu je njemački Hamburg. Ovdje ima čak 2376 mostova.

križaljka

Zabavne stranice osmislile: Elena Dudašić, 8. e; Tea Tkalčec, 8. e; Lana Brletić, 6. e

Hit-izjave iz razreda

- „Znam ja to, samo ne znam danas.“
- „Mogu li odgovarati kada budem stariji i pametniji?“
- „Ako je rezultat negativan, mogu li dobiti pozitivnu ocjenu?“
- „Je li lektira obavezna ili samo preporučena?“
- „Pjesnik je napisao pjesmu bez točaka, zato što je nepismen.“
- „Je li Afrika država ili kontinent?“
- „Mora li svaki pojam imati svoje značenje?“

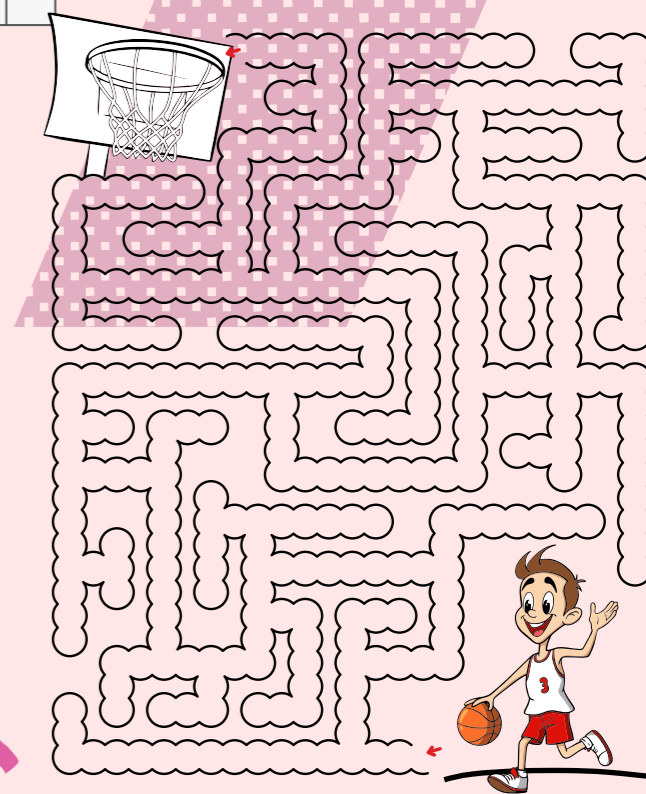
Vodoravno

2. Prikazivanje uvažavanja prema drugima
3. Stanje bez sukoba i nasilja
6. Pokazivanje poštovanja i cijenjenja prema drugima
7. Jednaka prava i mogućnosti za sve
9. Osjećanje i dijeljenje tuđih emocija

Okomito

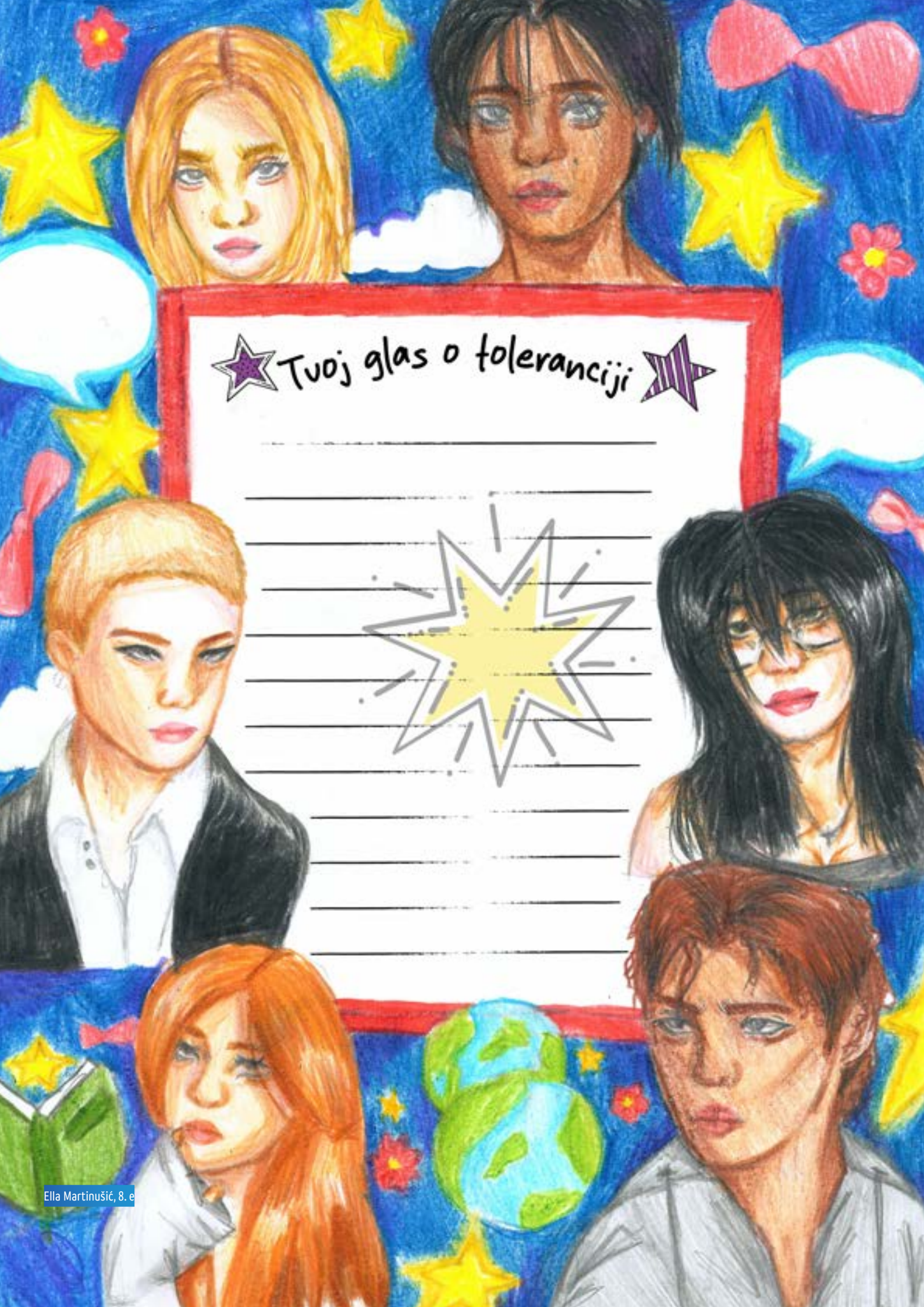
1. Povezivanje i pomoć među ljudima u teškim situacijama
4. Pošteno postupanje prema svima
5. Različiti oblici i vrste u jednoj zajednici
8. Sposobnost da se shvati tuđe mišljenje i osjećaji

- Vodoravno
1. (Solidarnost)
 2. (Poštovanje)
 3. (Mir)
 4. (Pravednost)
 5. (Raznolikost)
 6. (Uvažavanje)
 7. (Jednakost)
 8. (Razumijevanje)
 9. (Empatija)

LABIRINT

(pronađi izlaz)

☆ Tvoj glas o toleranciji ☆